

Τα κακάβια

Περιοδικό του Μαθητικού Συνεταιρισμού Δημοτικού Σχολείου Ξηροποτάμου Δράμας

Δεκέμβριος 2010 Τεύχος 2^ο Έτος 17^ο

" Δόξα εν υψίστοις Θεώ
και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία "

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ - ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η ιστοσελίδα μας: <http://dim-xirop.dra.sch.gr>

ΚΑΛΑΝΤΑ

Αλήθεια, ποιος δεν βγήκε, παιδί, τις γιορτές να τραγουδήσει τα κάλαντα; Ποιος δεν ξύπνησε πρωί –καμιά φορά και νύχτα ακόμη, αζημέρωτα ντυμένος με τόσα ρούχα που δεν έκλειναν τα χέρια στις μασχάλες, διπλωμένους στο κασκόλ και το σκουφί, να μην πήρε σβάρνα δρόμους και καλντερίμια!

Έστω για τις πόρτες τις συγγενικές και μόνο!.. Είναι κάποιος που να μην κοίταξε τη νοικοκυρά στα χέρια, μπας και μαντέψει το φιλοδώρημα, πριν το αρπάξει;

Το μεταλλικό τριγωνάκι στα γαντοφορεμένα χέρια και... «Χριστού την Θείαν γέννησιν να ειπώ, να ειπώ στ' αρχοντικό σας».

Μέσα σε μια βδομάδα καινούργια έξοδος με την ίδια ή άλλη παρέα –σαν μαλώνουμε στην μοιρασιά με την προηγούμενη— και... «Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά κι αρχή- κι αρχή καλός μας χρόνος...».

Σε πέντε μέρες, πρωί της πρωτάγιασης (παραμονή Θεοφανείων), δώστου ξανά-μανά από την αρχή... «Σήμερα τα φώτα και ο φωτισμός τι χαρά μεγάλη ο αγιασμός».

Εθιμικά τραγούδια του λαού, χαρακτηρίζουν τα λεξικά τα κάλαντα, που φάλλονται από παιδιά, καμιά φορά κι από ενήλικους.

Κι είναι συνδεδεμένα με τις μεγάλες γιορτές του Δωδεκαημέρου. Τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και τα Θεοφάνεια.

Είναι το μοναδικό έθιμο που διατηρείται ακόμη ακμαίο και ανθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα, αστική και επαρχιακή. Σε αντίθεση με άλλα έθιμα του λαού μας, τοπικά ή γενικότερου χαρακτήρα που φθίνουν αργά μέχρι τελικής εξαφανίσεως, τα κάλαντα ως έθιμο διατηρούνται ζωντανότατο. Συναντώνται μάλιστα σε ολόκληρη την Ελλάδα, ηπειρωτική και νησιωτική, σε αμέτρητες παραλλαγές.

Άλλο στοιχείο του εθίμου που επιβίωσε σε πολλά μέρη μέχρι τα νεότερα χρόνια είναι το να χτυπιούνται (ελαφρώς βέβαια) οι νοικοκυρές με χλωρά κλαδιά για να μεταδοθεί έτσι σε αυτές η φρεσκάδα, η ανθηρότητα και η καρποφορία των φυτών. Τούτο όμως το στοιχείο τοποθετεί την γέννηση του εθίμου σε εποχή προγενέστερη της αρχαίας Ελλάδας, γιατί η πίστη αυτή συναντάται ιστορικά σε πλήθος λαών και θεωρείται επιβίωση πρωτόγονων και πανάρχαιων δοξασιών που έφθασε μέχρι τις μέρες μας.

Να γιατί, εμάς τους καλαντιστές, μας καλοδέχονται όλοι! Να γιατί καμιά νοικοκυρά ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε για τη λασπωμένη σκάλα, τα χτυπήματα στην πόρτα αζημέρωτα, τις φωνές και τα γέλια μέσα στα άγριο ξημέρωμα. Να γιατί εκεί κοντά στο μεσημέρι που, αποκαμωμένοι, σταματάμε το τρεχαλητό και το τραγούδι από πόρτα σε πόρτα κι από αυλές σε σοκάκια, έχουμε τις τσέπες γεμάτες...

Τούτο το μήνυμα της χαράς και της ελπίδας φέρνουν τα κάλαντα. Η υγεία να είναι καλή, σαν τα ψηλά βουνά, τα αγαθά άφθονα, το σπίτι να είναι γερό, χαρές γεμάτο. Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει... — Και του χρόνου παιδιά!...

Κατερίνα Ε. Δερμεντζή Ε' τάξη.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

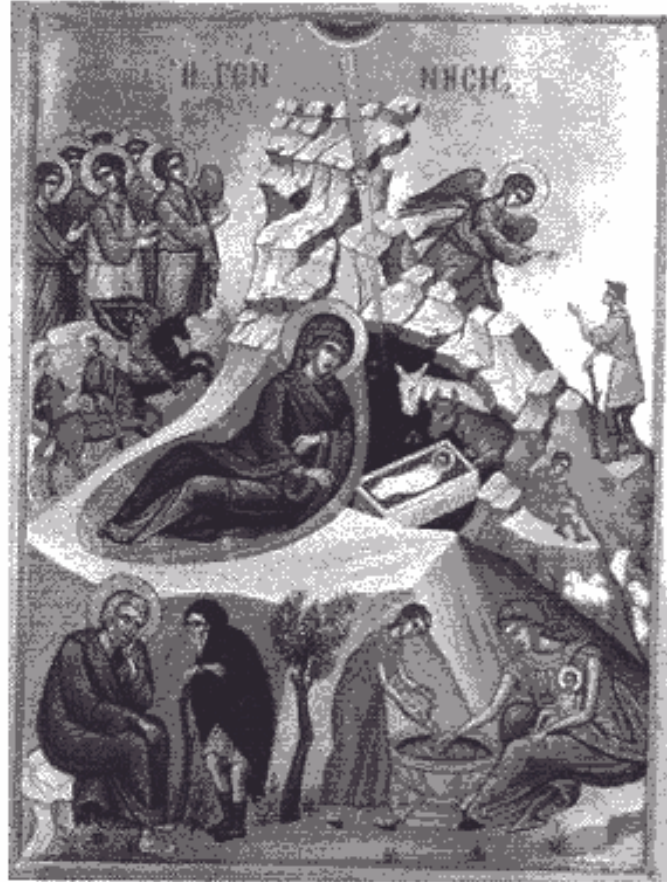
Τα Χριστούγεννα είναι η μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανοσύνης. Η γέννηση του Θεανθρώπου πραγματοποιήθηκε για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Στα Ευαγγέλια αναφέρεται η απογραφή που έγινε στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Κάθε υπήκοος όφειλε να πάει στον τόπο καταγωγής του για να απογραφεί. Έτσι ο Ιωσήφ και η Μαρία ξεκίνησαν ταξίδι προς τη Βηθλεέμ.

Στη Βηθλεέμ είχε φτάσει πολύς κόσμος, γι' αυτό ο Ιωσήφ και η Μαρία δεν μπορούσαν να βρουν κάποιο δωμάτιο για να κοιμηθούν. Μάταια ο Ιωσήφ παρακαλούσε στα πανδοχεία για ένα κρεβάτι. Έτσι, η έγκυος Μαρία και ο Ιωσήφ αναγκάστηκαν να κοιμηθούν σε ένα στάβλο. Εκείνη τη δύσκολη νύχτα η Μαρία γέννησε το μωράκι της. Μέσα στον ταπεινό στάβλο γεννήθηκε ο Ιησούς, ο γιος του Θεού! Η Μαρία κι ο Ιωσήφ τύλιξαν το μωρό σε ζεστά ρούχα και αντί για μαλακό κρεβατάκι, το έβαλαν να κοιμηθεί στη φάτνη. Τα ζώα, που ήταν στο στάβλο, ζεσταίναν το βρέφος με την ανάσα τους.

Οι ποιμένες, οι φτωχοί βοσκοί που βρίσκονταν στην ύπαιθρο κοντά στη φάτνη, υπακούουν στο κάλεσμα ενός αγγέλου, ακούν τον αγγελικό ύμνο «Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» κι έρχονται στη φάτνη για να προσκυνήσουν το Χριστό και να γίνουν μάρτυρες κι αυτοί του θαύματος της γέννησης του Σωτήρα.

Μετά τους ταπεινούς βοσκούς έρχονται οι Μάγοι από την Περσία για να δώσουν τα δώρα τους στο Χριστό: χρυσάφι, μύρα και λίβανο.

Με τη γέννηση του Χριστού χωρίζεται η ιστορία στη μέση- προ Χριστού και μετά Χριστόν- δείχνοντας έτσι πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός στην ανθρώπινη ιστορία στη πορεία του ανθρώπου προς το Θεό.

Με αφορμή αυτή τη μεγάλη γιορτή, ευχόμαστε μέσα απ' την καρδιά μας σε όλα τα παιδιά «Χαρούμενα Χριστούγεννα» και με την ανατολή του νέου έτους κάθε ευτυχία!

ΕΘΙΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τις ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς συνηθίζεται να τηρούμε κάποια έθιμα και παραδόσεις που άλλα κρατούν χρόνια πριν και άλλα είναι νεότερα.

Δεκαπέντε μέρες πριν τα Χριστούγεννα στολίζουμε το Χριστουγεννιάτικο δέντρο ή το παραδοσιακό ελληνικό караβάκι. Οι νοικοκυρές ετοιμάζουν τα χριστουγεννιάτικα γλυκά. Οι κουραμπιέδες, τα μελομακάρονα, η σουσαρόπιτα και άλλα σιροπιαστά κάνουν τα σπίτια να μοσχοβολούν.

Την παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, από το πρωί οι δρόμοι πλημμυρίζουν με παιδιά που κρατώντας τα τρίγωνα τραγουδούν «Τρίγωνα, κάλαντα ...» για τα Χριστούγεννα και τον «Αϊ-Βασίλη» για την Πρωτοχρονιά. Γυρίζουν σε όλα τα σπίτια συγγενών και φίλων και περιμένουν το κέρασμά τους. Παλαιότερα αυτό ήταν καραμέλες, αυγά, καρύδια, ενώ σήμερα οι περισσότεροι δίνουν στα παιδιά χρήματα.

Το βράδυ μαζεύεται όλη η οικογένεια γύρω από το τραπέζι, όπου υπάρχουν νησίσιμα φαγητά και κομπόστες. Ο μεγαλύτερος σε ηλικία παίρνει ένα θυμιατό και αφού θυμιατίσει ένα-ένα όλα τα άτομα, τα φαγητά και τα δωμάτια του σπιτιού, το αφήνει έξω από την πόρτα. Αυτό γίνεται για να κρατήσουν μακριά «τους καλικατζαρούς», που παλιά πίστευαν πως τριγύριζαν στα σπίτια τις ημέρες αυτές και έτρωγαν τις σοδειές τους. Το ίδιο γίνεται και την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, μόνο που τα

νησίσιμα φαγητά, αντικαθιστούνται από μαγειρεμένο κατόπουλο στιφάδο. Επίσης στο τραπέζι υπάρχει και ένα πιάτο με ζυμαρένια μπαλάκια που ο αριθμός τους είναι όσα και τα άτομα της οικογένειας και μέσα σε ένα από αυτά υπάρχει το τυχερό φλουρί.

Ανήμερα των Χριστουγέννων σηκώνεται όλη η οικογένεια πρωί-πρωί για να πάει στην Χριστουγεννιάτικη Λειτουργία, φορώντας όλοι τα καλά τους ρούχα. Το μεσημέρι το τραπέζι γεμίζει με κάθε λογής φαγητά. Παλιά τρώγανε χοιρινό κρέας. Σήμερα οι νοικοκυρές ετοιμάζουν γαλοπούλα γεμιστή με ρύζι και κουκουάρια. Τα ποτήρια τσουγκρίζουν με κόκκινο γλυκό κρασί και εύχονται όλοι καλά Χριστούγεννα και καλή Πρωτοχρονιά.

Το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς, μαζεύονται σε σπίτια περιμένοντας με ανυπομονησία να πάει 12 η ώρα για να μπει ο καινούριος χρόνος. Το ρολόι χτυπά, τα φώτα σβήνουν, ακούγεται ο ήχος από τα πυροτεχνήματα που σκάζουν και τα παιδιά τραγουδούν «Πάει ο παλιός ο χρόνος...». Ανάβουν τα φώτα, λέμε «Καλή χρονιά, Χρόνια πολλά». Στο τραπέζι περιμένει η βασιλόπιτα, όπου αφού την σταυρώσουμε, κόβεται σε ίσα κομμάτια και κρατάμε ένα κομμάτι για το σπίτι, ένα για το Χριστό και τα υπόλοιπα μοιράζονται στα άτομα που βρίσκονται εκεί από τον μεγαλύτερο πρώτα, προς τον πιο μικρό. Όποιος βρει το φλουρί που κρύβεται μέσα, σε όποιου το κομμάτι πέσει, θεωρείται ο τυχερός της χρονιάς.

Με όλα αυτά τα έθιμα περνούν χαρούμενα κι ευτυχισμένα οι Άγιες αυτές ημέρες.

Μαρία Καραγιάννη, Ελευθερία Δερμεντζή
Δ1 γάζη.

ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πλησιάζουν τα Χριστούγεννα. Όλα τα νοικοκυριά ετοιμάζονται για τις Άγιες μέρες.

Κάθε τόπος έχει και διαφορετικά έθιμα. Στο χωριό μας ένα από τα πολλά έθιμα που έχουμε, γίνεται την παραμονή της πρωτοχρονιάς.

Η νοικοκυρά από νωρίς την παραμονή ετοιμάζει τρεις πίτες, μια σουσαμόπιτα, μια τυρόπιτα και μια πίτα μόνο με φύλλο και λάδι. Πάνω σε αυτή την πίτα βάζει μικρές μπάλες φτιαγμένες από ζυμάρι. Οι μπάλες είναι τόσες όσα τα μέλη της οικογένειας με μία επιπλέον για την Παναγία. Πέρα από τις πίτες μαγειρεύει και κόκορα στιφάδο. Το βράδυ της παραμονής στρώνουμε το τραπέζι με τα παραπάνω εδέσματα. Μαζεύεται όλη η οικογένεια και ο μεγαλύτερος σε ηλικία, παίρνει το θυμιατό με ένα κεριά αναμμένο και θυμιατίζει το τραπέζι. Μόλις τελειώσει το φαγητό, η νοικοκυρά παίρνει τις μπάλες που έχει ψήσει με την πίτα, τα βάζει σε ένα μπολ με κρασί και τα μοιράζει σε κάθε μέλος. Ο πιο τυχερός κερδίζει το φλουρί που έχουμε κρύψει σε ένα από τα μπαλάκια. Στο τέλος παίρνει ο καθένας από ένα φύλλο ελιάς και το ρίχνει στις στάχτες του τζακιού. Όποιο από τα φύλλα πάει πιο ψηλά φανερώνει τον καλότυχο της καινούριας χρονιάς.

Κ Α Λ Η Χ Ρ Ο Ν Ι Α

Μαρία Κιοσσέ Γ' τάξη,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΟΔΙ

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, η οικογένεια πηγαίνει στην Εκκλησία για να παρακολουθήσει τη λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, αλλά και να υποδεχτεί το νέο χρόνο.

Κατά τη διάρκεια της λειτουργίας όλοι προσεύχονται και ελπίζουν ο χρόνος που έρχεται να είναι καλός, ευλογημένος με υγεία και με όλα τα αγαθά του Θεού. Ο νοικοκύρης του σπιτιού κρατάει ένα ρόδι στην τσέπη του για να το λειτουργήσει.

Όταν τελειώσει η εκκλησία και η οικογένεια επιστρέψει στο σπίτι, ο νοικοκύρης του σπιτιού, χτυπάει το κουδούνι της εξώπορτας για να του ανοίξουν. Έτσι θα είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι κρατώντας το ρόδι στο χέρι, για να κάνει ποδαρικό.

Μπαίνει μέσα στο σπίτι με το δεξί πόδι και σπάζει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα. Δηλαδή, ρίχνει το ρόδι κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι κόκκοι του παντού. Ταυτόχρονα με το ρόδι που σπάζει λέει και τα εξής: "Με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος, κι όσους κόκκους έχει το ρόδι, τόσα χρήματα να έχουν οι τσέπες μας όλη τη χρονιά".

Τα παιδιά μαζεύονται γύρω γύρω και κοιτάζουν εάν οι κόκκοι του ροδιού είναι τραγανοί και κατακόκκινοι. Όσο πιο γεροί και όμορφοι είναι οι κόκκοι του, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι και οι μέρες που θα φέρει σ' εκείνο το σπίτι ο νέος χρόνος.

Το ρόδι συμβολίζει την αφθονία και την καλή τύχη.

Χρύσα Γρούδου Δί τάξη

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ)

Ο Βασίλειος Καισαρείας, γνωστότερος ως Μέγας Βασίλειος (330 - 379), υπήρξε Πατέρας της Εκκλησίας, Αρχιεπίσκοπος Καισαρείας, κορυφαίος Θεολόγος του 4ου αιώνα και ένας από τους Τρεις Ιεράρχες, που θεωρούνται προστάτες της παιδείας.

Γεννήθηκε στα 330 στη Νεοκαισάρεια της Καππαδοκίας. Ο πατέρας του Βασίλειος ασκούσε το επάγγελμα του καθηγητή ρητορικής στη Νεοκαισάρεια και η μητέρα του Εμμέλεια ήταν απόγονος οικογένειας Ρωμαίων αξιωματούχων (ο πατέρας της είχε πεθάνει ως Χριστιανός μάρτυρας). Η οικογένεια τους είχε 8 παιδιά.

Όντας φιλάσθενος από μικρός, ο Βασίλειος ανατράφηκε από τη γιαγιά του Μακρίνα. Την μόρφωσή του την έλαβε από τον πατέρα του ενώ μετά το 345 μετέβη στην Καισάρεια. Κατόπιν η ανάγκη του για περαιτέρω μόρφωση τον έφερε στην Κωνσταντινούπολη και μετά το 352 στην Αθήνα.

Στην Αθήνα γνωρίστηκε με το Γρηγόριο από την Καππαδοκία (τον μετέπειτα Γρηγόριο το Θεολόγο) αναπτύσσοντας μία μεγάλη φιλία. Επέστρεψε στην πατρίδα του το καλοκαίρι του 356, εγκαταστάθηκε στην Καισάρεια και, συνεχίζοντας την παράδοση του πατέρα του, έγινε καθηγητής της ρητορικής. Το 358 βαπτίζεται Χριστιανός, και αποφασίζει να γίνει ασκητής. Επέστρεψε το 359 στον Πόντο και για μικρό χρονικό διάστημα διέμεινε στην Αριανζό, κοντά στο φίλο του Γρηγόριο.

Το καλοκαίρι του 364 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Η μεγάλη δραστηριότητα και η μόρφωση του Βασιλείου προκάλεσαν τα ζηλόφθονα αισθήματα σε πολλούς ιεράρχες. Με την μεσολάβηση, όμως, του Γρηγορίου επιστρέφει στην Καισάρεια και αναλαμβάνει επίσκοπος.

Στον εκκλησιαστικό τομέα, ως επίσκοπος πλέον, ο Βασίλειος είχε να αντιμετωπίσει την έντονη παρουσία διαφόρων αιρέσεων. Η όλη του δραστηριότητα επιφέρει τη βαθμιαία αναγνώρισή του ως κοινού έξαρχου σε ολόκληρη την ασιατική πλευρά της Βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Στην οικουμενική Εκκλησία ο Βασίλειος αναλαμβάνει τα πνευματικά ηνία από το Μέγα Αθανάσιο. Εργάζεται για την επικράτηση των ορθόδοξων χριστιανικών αρχών.

Έργο ζωής και σημαντικό σταθμό στην πορεία του, αποτελεί η ίδρυση και λειτουργία ενός κοινωνικού φιλανθρωπικού συστήματος, του Πτωχοκομείου ή Βασιλειάδας. Εκεί διοχετεύει όλη την ποιμαντική του ευαισθησία, καθιστώντας την πρότυπο κέντρον περίθαλψης και φροντίδας των ασθενέστερων κοινωνικά ατόμων. Ουσιαστικά η Βασιλειάδα υπήρξε ένας πρότυπος οίκος για τη φροντίδα των ξένων, την ιατρική περίθαλψη των φτωχών άρρωστων και την επαγγελματική κατάρτιση των ανειδίκευτων. Καθίσταται σαν παράδειγμα και δημιουργήθηκαν παρόμοια σε άλλες επισκοπές, ενώ έγινε το παράδειγμα στους πλουσίους: να διαθέτουν τον πλούτο τους με έναν αληθινά χριστιανικό τρόπο.

Ο Μέγας Βασίλειος είναι ένας από τους σημαντικότερους Θεολόγους του Χριστιανισμού. Διακήρυξε την ενότητα της Αγίας Τριάδας ως μιας ουσίας: ο Πατέρας είναι αγέννητος, ο Υιός γεννηθείς αχρόνως και το Άγιο Πνεύμα εκπορευτό διά του Πατρός. Η μόνη προτεραιότητα του Πατέρα είναι λογική, μη χρονική και δεν ενέχει καμία ανωτερότητα. Ο Θεός καθίσταται αντιληπτός στον κόσμο διά των ενεργειών του.

Μελετητής ο ίδιος και γνώστης της ελληνικής φιλοσοφίας, δεν απορρίπτει τη μελέτη των κλασικών γραμμάτων, τη χρησιμοποιεί ως όργανο επεξεργασίας και διατύπωσης των θεολογικών του αντιλήψεων. Η φιλοσοφία, κατά το Βασίλειο, πρέπει να μελετάται υπό το νέο χριστιανικό πρίσμα.

Καταπονημένος από την ευρεία δράση που ανέπτυξε σε πολλούς τομείς της χριστιανικής μαρτυρίας καθώς και την ασκητική ζωή, την οποία ακολουθούσε, ο Βασίλειος πεθαίνει την 1 Ιανουαρίου του 379 σε ηλικία 50 ετών. Ο θάνατός του βυθίζει στο πένθος όχι μόνο το ποίμνιό του αλλά και όλο το χριστιανικό κόσμο της Ανατολής.

Η μνήμη του τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία την 1η Ιανουαρίου ενώ από το 1081 Θεοπίστηκε ένας κοινός εορτασμός των Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Ιωάννη Χρυσόστομου και Γρηγορίου του Θεολόγου, στις 30 Ιανουαρίου ως προστατών των γραμμάτων και της παιδείας.

Παναγιώτης Μανδρατζής Γ τάξη

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΣΤΟΝ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟ

Η γιαγιά μου, στον Ξηροπόταμο Δράμας, έφτιαχνε βασιλόπιτα που έμοιαζε με Χριστόψωμο και την κόβαμε στο μεσημεριανό τραπέζι ανήμερα του Αγίου Βασιλείου. Πριν κοπεί η πίτα, ο παππούς μου την γύρναγε πάνω στο τραπέζι σαν σβούρα και περιμέναμε όλοι να δούμε με ποια πλευρά θα πέσει. Αν έπεφτε με την καλή πλευρά προς τα πάνω έλεγε ότι θα έχουμε καλή χρονιά. Αν έπεφτε με την άλλη έλεγε ότι η χρονιά θα ήταν δύσκολη. Θυμάμαι μια χρονιά έτυχε να σταθεί η βασιλόπιτα όρθια. Με μια μικρή «βοήθεια» έπεσε τελικά με την καλή πλευρά προς τα πάνω. Συν Αθηνά και χείρα κίνει, δεν έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι;

Εύη Δημητριάδου Γ τάξη

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Το κατεξοχήν Πρωτοχρονιάτικο έθιμο είναι η Βασιλόπιτα. Είναι ένα έθιμο που το συναντάμε σε ολόκληρο τον Ελλαδικό χώρο με αρκετές βέβαια παραλλαγές. Οι παραλλαγές αυτές έχουν να κάνουν κυρίως με την σύσταση της Βασιλόπιτας.

Έτσι σε κάποια μέρη η Βασιλόπιτα είναι κέικ ή τσουρέκι, σε άλλα αλμυρή ή γλυκιά πίτα με φύλλα ενώ σε κάποια άλλα είναι ψωμί σαν το Χριστόψωμο. Διαφορές στις Βασιλόπιτες συναντάμε και στην διακόσμηση που φέρουν. Κοινό στοιχείο πάντως της διακόσμησης είναι ένας σταυρός και η αναγραφή του έτους. Σε όλες πάντως τις περιπτώσεις η Βασιλόπιτα είναι στρογγυλή και μέσα τις κρύβει ένα φλουρί.

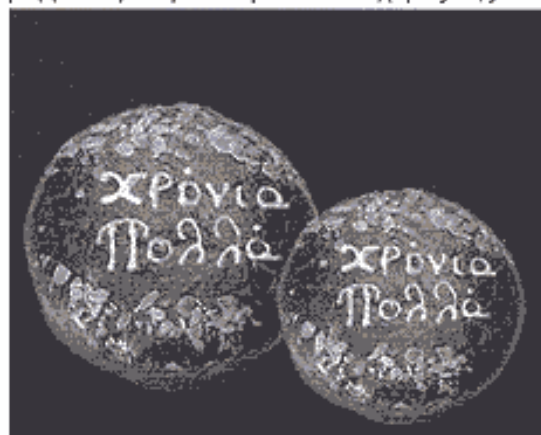
Στην πλειοψηφία τους οι Έλληνες κόβουν την Βασιλόπιτα αμέσως μετά την αλλαγή του χρόνου. Σε μερικές όμως, περιοχές της Ελλάδας η Βασιλόπιτα κόβεται στο μεσημεριανό

τραπέζι, ανήμερα του Αγίου Βασιλείου την 1η Ιανουαρίου. Όποτε πάντως και να κοπεί η

Βασιλόπιτα, ακολουθείται το ίδιο εθιμοτυπικό: Ο νοικοκύρης την σταυρώνει τρεις φορές με ένα μαχαίρι και μετά αρχίζει να κόβει τα κομμάτια. Το πρώτο είναι του Χριστού, το δεύτερο της Παναγίας, το τρίτο του Αγίου Βασιλείου, το τέταρτο του σπιτιού και ακολουθούν τα κομμάτια των μελών της οικογένειας με σειρά ηλικίας. Κατόπιν ακολουθεί ένα τελευταίο κομμάτι, αυτό του φτωχού. Σε κάποιες περιοχές, κυρίως αγροτικές, κόβονται και δύο κομμάτια επιπλέον. Ένα για τα ζώα και ένα για τα σπαρτά.

Όποιος βρει στο κομμάτι του το κρυμμένο φλουρί θεωρείται ο τυχερός της

χρονιάς και συνήθως μαζί με το φλουρί ο νοικοκύρης του δίνει ένα δώρο ή ένα χρηματικό ποσό. Αν το φλουρί πέσει στα κομμάτια του Χριστού, της Παναγίας ή του Αγίου Βασιλείου, το ποσό αυτό δίνεται στην εκκλησία, ενώ αν πέσει στο κομμάτι του φτωχού το ποσό δίνεται σε κάποιον ζητιάνο.

Εύη Δημητριάδου Γ τάξη

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΦΑΓΗΤΑ ΤΩΝ ΓΙΟΡΤΩΝ Η ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

Κύριο πιάτο την ημέρα των Χριστουγέννων είναι η γαλοπούλα.

Την πρωτοχρονιά η συνήθεια ήταν να φτιάχνουν κότα ή "κούρκο" (γαλοπούλα), γεμιστό με κάστανα, καρύδια, σταφίδες, κιμά, κρεμμύδι πιπέρι και μαιντανό, όλα καβουρδισμένα.

Το έθιμο της Γαλοπούλας έφτασε στην Ευρώπη από το Μεξικό το 1824 μ.Χ.

Ωστόσο, σε αρκετές περιοχές της χώρας μας διατηρείται το έθιμο της κοτόσουπας, ιδιαίτερα στη Θεσσαλία, κάποιες περιοχές της Μακεδονίας και στην Κρήτη. Παλαιότερα η κοτόσουπα αποτελούσε το κυρίως πιάτο που έτρωγαν οι Έλληνες όταν επέστρεφαν από την εκκλησία.

Ένα άλλο συνηθισμένο πιάτο είναι το ψητό χοιρινό κρέας (το ψησιμο γινόταν στη χόβολη του τζακιού). Το χοιρινό το είχαν από το γουρούνι που μεγάλωνε σχεδόν κάθε οικογένεια στο σπίτι της και το έσφαζαν τις παραμονές των γιορτών.

Υπήρχε όμως και η εποχή που τη μέρα αυτή έτρωγαν χοιρινό με πρασοέλινο ή όποιο άλλο κρέας με πιλάφι.

Άγγελος Λουκίδης Γ τάξη

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Μες του χειμώνα την αγκαλιά,

Παίζουν τα παιδιά στη γειτονιά.

Μα σαν θαμπώσει και χιονίσει

Μες στο τζάκι θα μας ρίξει.

Δήμητρα Πάλλα Γ τάξη

ΤΟ ΚΡΥΟ

Μέρες έχει να φανεί,
Ήλιου φως στον ουρανό,
Κι είναι οι μέρα μας αχνή
Πρωινό και βραδινό. .

Χουχου, χου! το κρύο, βελόνι!
Χώνεται και μας παγώνει.

Στου χειμώνα την πνοή,
Πάγωσαν δέντρα, νερά,
Σφίχτηκε κάθε ζωή,
Γύρω στο αίμα της γερά.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΞΥΛΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Στα χωριά της βόρειας Ελλάδας, από τις παραμονές των εορτών ο νοικοκύρης ψάχνει στα χωράφια και διαλέγει το πιο όμορφο, το πιο γερό, το πιο χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά και το πάει σπίτι του. Αυτό ονομάζεται Χριστόξυλο και είναι το ξύλο που θα καίει για όλο το δωδεκαήμερο των εορτών (από τα Χριστούγεννα μέχρι και τα Φώτα) στο τζάκι του σπιτιού.

Πριν ο νοικοκύρης φέρει το Χριστόξυλο, κάθε νοικοκυρά φροντίζει να έχει καθαρίσει το σπίτι και με ιδιαίτερη προσοχή το τζάκι, ώστε να μη μείνει ούτε ίχνος από την παλιά στάχτη. Καθαρίζουν ακόμη και την καπνοδόχο, για να μη βρίσκουν πατήματα να κατέβουν οι καλικάντζαροι, τα κακά δαιμόνια, όπως λένε στα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα παραμύθια. Έτσι το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, όταν όλη η οικογένεια θα είναι μαζεμένη γύρω από το τζάκι, ο νοικοκύρης του σπιτιού ανάβει την καινούρια φωτιά και μπαινεί στην πυροστιά το Χριστόξυλο.

Ο λαός λέει ότι καθώς καίγεται το Χριστόξυλο, ζεσταίνεται ο Χριστός, εκεί στην κρύα σπηλιά της Βηθλεέμ.

Σε κάθε σπιτικό, φροντίζουν το Χριστόξυλο να καίει μέχρι τα Φώτα

Άγγελος Λουκίδης Γ τάξη

Χουχου, χου! το κρύο μετράει,
Τα πλευρά και μας πονάει!

Ήλιε, παυ έδυσες νωρίς
Έβγα μια χρυσή αυγή,
Κάμε εκείνο που μπορείς,
Ζέστανε τη κρύα τη γη.

Χουχου, χου! το κρύο θα πάψει
Κι ο ουρανός θα ξαναλάμψει!

Δήμητρα Πάλλα Γ τάξη

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Η ιστορία της βασιλόπιτας είναι μια ιστορία που συνέβηκε πριν από εκατοντάδες χρόνια τον 4^ο αιώνα μ.Χ στην περιοχή της Μικράς Ασίας που λέγεται Καππαδοκία.

Κατά τη θρησκευτική παράδοση, κάποτε στην Καισαρεία της Καππαδοκίας στη Μικρά Ασία, όπου ήταν επίσκοπος ο Μέγας Βασίλειος, ήλθε να την καταλάβει ένας κακός άρχοντας, με πρόθεση να τη λεηλατήσει. Να σημειώσουμε ότι οι κάτοικοι της Καισαρείας ήταν στην πλειοψηφία τους φτωχοί άνθρωποι και ότι ο ίδιος ο κακός άρχοντας είχε ζητήσει να του προσφέρουν ότι έχουν, περιμένοντας όμως χρυσάφι και πολύτιμα δώρα.

Εκεί έγινε δεκτός από τον Μέγα Βασίλειο ο οποίος του πρόσφερε τρία κριθαρένια ψωμιά. Θυμωμένος από τα τρία κριθαρένια ψωμιά, μετά την αναχώρηση του ο κακός άρχοντας, έστειλε ως ανταπόδοση τρεις μπάλες σανό. Ο Μέγας Βασίλειος τότε του απάντησε τα εξής: «Όπως μας ζήτησες εμείς σου προσφέραμε αυτό που έχουμε και τρώμε. Το ίδιο πιστεύουμε έκανες και εσύ. Σε ευχαριστούμε».

Τότε ο Μέγας Βασίλειος ζήτησε από τους πλούσιους της πόλης του να μαζέψουν ό,τι χρυσαφικά μπορούσαν προκειμένου να τα παραδώσει ως «λύτρα» στον επερχόμενο κατακτητή, χωρίς να τους επιτεθεί απειλώντας τους τις ζωές τους.

Η απάντηση του Αγίου Βασιλείου θύμωσε περισσότερο τον Ιουλιανό, ο οποίος ορκίστηκε πως θα καταστρέψει την Καισαρεία. Ο λαός έκανε όπως του είπε ο ποιμενάρχης του και συγκεντρώθηκαν τα πολύτιμα αντικείμενα. Κατόπιν ο Μέγας Βασίλειος και ο λαός έκαναν αγρυπνία και προσεύχονταν για την σωτηρία τους.

Κατά την παράδοση όμως, τη στιγμή που ο έπαρχος πήγε να ανοίξει το σεντούκι με τους θησαυρούς που είχε μαζέψει ο Μέγας Βασίλειος, με το που ακούμπησε τα χέρια του ο κακός άρχοντας πάνω στα χρυσαφικά έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά έναν λαμπρό καβαλάρη να ορμάει με το στρατό του επάνω στο σκληρό άρχοντα και τους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο στρατηγός και οι δικοί του απομακρύνθηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και οι στρατιώτες του οι άγγελοι.

Προκειμένου ο Μέγας Βασίλειος να επιστρέψει τα χρυσαφικά στους δικαιούχους, μη γνωρίζοντας σε ποιον ανήκει το καθένα, ζήτησε να παρασκευαστούν μικροί άρτοι (πιτούλες), μέσα στους οποίους τοποθέτησε λίγα χρυσαφικά. Όταν τα ετοίμασαν, τα μοίρασε στους κατοίκους της Καισαρείας την επόμενη του εκκλησιασμού, σαν ευλογία.

Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξή τους ήταν μεγαλύτερη όταν έκοψαν τα ψωμάκια! Ήταν ένα ξεχωριστό ψωμάκι η βασιλόπιτα. Έφερνε στους ανθρώπους χαρά και ευλογία.

Αυτό το γεγονός, καθώς και τον Μέγα Βασίλειο τιμούμε κι εμείς πρώτη μέρα του χρόνου με το έθιμο της Βασιλόπιτας.

Φτιάχνουμε τη βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την 1^η Ιανουαρίου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου.

Πουλίσης Μάκης Δ 2 τάξη,
Στοιμνίδου Σοφία Δ 2 τάξη,
Εύη Δημητριάδου Γ τάξη,
Γρούδου Χρύσα Δ 1 τάξη

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ ΣΤΟΝ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟ

Ο Ξηροπόταμος είναι ένα ιστορικό χωριό και έχει πολλά έθιμα, όπως τα έθιμα που γίνονται τις ημέρες των Φώτων.

Την παραμονή της γιορτής των Φώτων, δηλαδή στις 5 Ιανουαρίου, περνούσε ο παπάς από όλα τα σπίτια του χωριού και τα άγιαζε με τον αγιασμό.

Οι νοικοκυρές ζύμωναν το ψωμί, που το ονόμαζαν σταυρόψωμο. Μέσα στο ψωμί έβαζαν ένα ξυλαράκι σε σχήμα σταυρού. Επειδή την παραμονή των Φώτων είναι νηστεία, μαγείρευαν νησίσιμα φαγητά.

Το βράδυ μαζεύονταν όλη η οικογένεια γύρω από το τραπέζι για να φάει. Στο τραπέζι έβαζαν τα νησίσιμα φαγητά, το ψωμί, το θυμιατό, ένα ποτήρι κρασί και ένα κεριά αναμμένο. Ο νοικοκύρης του σπιτιού έπαιρνε το θυμιατό και θυμιάτιζε το σταυρόψωμο. Έπειτα έπαιρνε το ψωμί, το έκοβε σε κομμάτια, βουτούσε το κάθε κομμάτι στο ποτήρι με το κρασί και το έδινε με τη σειρά σε κάθε άτομο που καθόταν γύρω από το τραπέζι. Έπειτα αφού θυμιάτιζε όλο το σπίτι, πήγαινε να θυμιάσει και τα ζώα του στάβλου. Στη συνέχεια καθόταν να φάνε όλοι μαζί.

Πριν καλά-καλά ξημερώσει η ημέρα των Φώτων, οι νοικοκυρές έβγαιναν έξω και έριχναν γύρω από το σπίτι στάχτη για να διώξουν τους καλικατζάρους.

Ανήμερα των Θεοφανείων όλοι οι κάτοικοι του χωριού πήγαιναν στην εκκλησία όπου παρακολουθούσαν τη Θεία Λειτουργία. Έπειτα πήγαιναν όλοι στην πλατεία του χωριού, όπου υπήρχε η βρύση, η οποία γέμιζε μια μεγάλη δεξαμενή, όπου έριχναν τον σταυρό. Πολλοί από τους κατοίκους, περίμεναν να πει ο παπάς «Εν Ιορδάνη βαπτιζομένους σου κύριε», να ρίξει το σταυρό, να βουτήξουν και να τον πιάσουν. Όποιος έπιανε το σταυρό ήταν τυχερός. Κάθε οικογένεια έπαιρνε από ένα μπουκάλι με αγιασμό, πήγαινε σπίτι και αγίαζε τις τέσσερις γωνιές του σπιτιού για να πάει καλά η χρονιά.

Πολλοί κάτοικοι του χωριού, την ημέρα των Φώτων, από το πρωί ντύνονταν «αράπηδες» και μετά το ρίξιμο του σταυρού, γύριζαν σ' όλες τις γειτονιές του χωριού, όπου σε κάθε γειτονιά, υπήρχαν καζάνια με βραστάς γίδες. Έτρωγαν, έπιναν και χόρευαν όλοι μαζί οι χωριανοί.

Άγγελος Βάσσος, Γιάννης Δερμαντζής, Δημητριάδης Ραφαήλ, Χρήστος Μανδρατζής, Δ1 τάξη

ΤΟ ΤΑΪΣΜΑ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

Τα μεσάνυχτα προς το ξημέρωμα της παραμονής των Χριστουγέννων, γίνεται το λεγόμενο «ταΐσμα της βρύσης». Οι κοπέλες, τα χαράματα των Χριστουγέννων, αλλού ανήμερα της Πρωτοχρονιάς, πηγαίνουν στην πιο κοντινή βρύση «για να κλέψουν το άκραντο νερό». Το λένε άκραντο, δηλαδή αμίλητο, γιατί δε βγάζουν λέξη σε όλη την διαδρομή. Αλείφουν τις βρύσες του χωριού με βούτυρο και μέλι, με την ευχή όπως τρέχει το νερό να τρέχει και η προκοπή στο σπίτι τον καινούργιο χρόνο και όπως γλυκό είναι το μέλι, έτσι γλυκιά να είναι και η ζωή τους.

Για να έχουν καλή σοδειά, όταν φτάνουν εκεί, την ταΐζουν, με διάφορες λιχουδιές, όπως βούτυρο, ψωμί, τυρί, όσπρια ή κλαδί ελιάς. Έλεγαν μάλιστα πως όποια πήγαινε πρώτη στη βρύση, αυτή θα στεκόταν και η πιο τυχερή ολόκληρο το χρόνο. Έπειτα ρίχνουν στη στάμνα ένα βατόφυλλο και τρία χαλίκια, κλέβουν νερό και γυρίζουν στα σπίτια τους πάλι αμίλητες μέχρι να πιούνε όλοι από το νερό του σπιτιού, ενώ σκορπούν στο σπίτι και τα τρία χαλίκια.

Νικολέτα Κιοσσέ Δ1 τάξη

ΑΡΑΠΗΔΕΣ

Το καρναβάλι του χωριού μας το πραγματοποιούμε στις 6 και 7 Ιανουαρίου , δηλαδή τα Θεοφάνεια και του Αϊ -Γιάννη αντίστοιχα.

Αποτελείται από τους αράπηδες , τους τσολιάδες , τις γκελίνκες και τα όργανα. Όλη αυτή η ομάδα ονομάζεται τσέτα και συμμετέχουν σ' αυτή όλες οι ηλικίες, από το πιο μικρό που είναι πέντε χρονών , μέχρι τον μεγαλύτερο που

μπορεί να είναι ογδόντα χρονών.

Την ημέρα του Αϊ - Γιαννιού η τσέτα γυρνάει σε όλους τους Γιάννηδες του χωριού , για να τους τιμήσουν για την γιορτή τους και αυτοί με την σειρά τους , τους κερνάνε ό,τι καλύτερο έχουν για τη τιμή που τους έκαναν. Το μεσημέρι η τσέτα βγαίνει στην πλατεία του χωριού όπου γίνονται χορευτικές εκδηλώσεις από τον μορφωκεπολιτιστικό σύλλογο και μετά τα όργανα παίζουν μέχρι αργά για να χορέψει όλος ο κόσμος.

Στέφανος Δεμίσης, Γιάννης Κούνιος Ε΄ τάξη

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΚΑΠΑ ΤΟΥ ΑΡΑΠΗ.

Για να γίνει η στολή του αράπη χρειαζόμαστε μια κάπα, μια κουκούλα από δέρμα κασίκας, κουδούνια και τσαρούχια. Για να γίνει μια κάπα θέλουμε μαλλί από πρόβατα, το οποίο πρώτα το γνέθουμε, μετά το υφαίνουμε , έπειτα το βάφουμε και τελευταία το ράβουμε στο μέγεθος του καθενός. Την κουκούλα πρώτα την

κάνουμε δύο τρύπες στα μάτια για να μπορούμε να βλέπουμε και μια τρύπα στο στόμα για να αναπνέουμε. Έπειτα την ράβουμε με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ψηλή και να δίνει μεγαλύτερη αγκιάδα στην στολή. Τέλος τα κουδούνια τα περνάμε σε ειδικά λουριά και τα κρεμάμε γύρω από την μέση.

Στέφανος Δεμίσης, Γιάννης Κούνιος Ε΄ τάξη

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΩΝ ΑΡΑΠΗΔΩΝ

Κάθε χρόνο στο χωριό μας, στις 6 και 7 Ιανουαρίου, ζωντανεύει το έθιμο των «αράπηδων», ένα έθιμο που έχει τις ρίζες του στις διονυσιακές τελετές.

Την πρώτη μέρα, στις 6 Ιανουαρίου, δηλαδή την ημέρα των Φώτων, μαζεύονται σ' ένα σπίτι όλοι αυτοί που θέλουν να ντυθούν. Άλλοι ντύνονται «Τσολιάδες», άλλοι «Γκελίνκες» και άλλοι «Αράπηδες».

Η ομάδα των μεταμφιεσμένων, η «Τσέτα» όπως λέγεται, γυρίζει όλο το χωριό και σε κάθε γειτονιά στήνεται τρικούβεργο γλέντι.

Ανήμερα της γιορτής του Αη-Γιάννη, η «Τσέτα», επισκέπτεται μόνο τα σπίτια που έχουν Γιάννη. Το μεσημέρι του Αη-Γιάννη, όλοι πηγαίνουν στην πλατεία του χωριού όπου γίνεται το έθιμο του παραδοσιακού γάμου.

Στην «Τσέτα» συμμετέχουν μόνο άνδρες. Μερικοί είναι ντυμένοι με γιδοπροβιές, τρομακτικές μάσκες και μεγάλα κουδούνια γύρω από τη μέση. Αυτοί είναι οι «Αράπηδες».

Οι «Τσολιάδες» είναι λεβεντόκορμοι και πολύ καλοί χορευτές με κύρια χαρακτηριστικά τους τον «Τσεβρέ» και την μαύρη μαντίλα.

Οι «Γκελίνκες» είναι άντρες, ντυμένοι γυναίκες με την παραδοσιακή στολή.

Τις δύο μέρες, στις 6 και 7 Ιανουαρίου, το χωριό μας γεμίζει από φωνές, χαρούμενα πρόσωπα και πολύ διασκέδαση και γλέντι.

Κιοσσές Παναγιώτης, Μανδρατζής Άγγελος
Δ1 τάξη

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ 19-12-2010

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε την Δευτέρα 22-12-2010 στις 18:00 στη Χριστουγεννιάτικη γιορτή που οργανώνει το σχολείο μας στην αίθουσα εκδηλώσεων.

Στη γιορτή θα παρακολουθήσετε σκετς και θα ακούσετε ποιήματα και τραγούδια από τους μαθητές της Α1, Α2 και Β2.

Πριν τη γιορτή τα παιδιά θα οργανώσουν το καθιερωμένο Χριστουγεννιάτικο παζάρι, όπου θα πουλιούνται παιχνίδια, βιβλία, χριστουγεννιάτικα είδη κ.λ.π. . Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν θα διατεθούν για φιλανθρωπικό σκοπό.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΡΠΙΤΣΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χρωμάτισε τον Άγιο Βασίλη με το έλκηθρο.

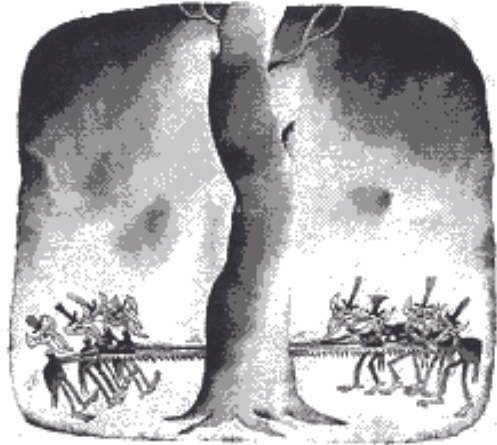
ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

Το Δωδεκαήμερο βαστάει από τις 25 Δεκεμβρίου τα Χριστούγεννα, έως τις 5 Ιανουαρίου τα Μισόφωτα (Παραμονή των Φώτων).

Λένε ότι το Δωδεκαήμερο κάθε νύχτα κυκλοφορούν οι Καλικάντζαροι στους δρόμους και στα σπιτικά. Μα τι είναι αυτοί;

Είναι αερικά, λέγανε οι γιαγιάδες πιο παλιά. Ο λαός μας τους βλέπει σαν κάτι μαυριδερά, ψηλά και ξερακιανά όντα που χορεύουνε και σαλταπηδούνε. Όλο το χρόνο βρίσκονται κάτω από τη γη, και προσπαθούν να κόψουν τον κορμό του δέντρου που κρατάει την γη ψηλά στον ουρανό. Κόβουν τον κορμό και μόλις πάει να πέσει η γη, ακούνε τα κάλαντα και έρχονται στον επάνω κόσμο, την παραμονή των Χριστουγέννων και φεύγουν πάλι την παραμονή των Φώτων. Έτσι βρίσκουν την ευκαιρία να αλωνίσουν τον κόσμο από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα, τότε δηλαδή που τα νερά είναι "αβάφτιστα". Η όψη τους τρομακτική, οι σκανδαλιές τους απερίγραπτες και ο μεγάλος φόβος τους η φωτιά. Όταν κατεβαίνουν στον κάτω κόσμο, ο κορμός έχει «θρέψει» και αρχίζουν να κόβουν από την αρχή. Έτσι ζουν όλο το χρόνο στον κάτω κόσμο κόβοντας τον κορμό και ζηλεύουνε πολύ τον απάνω κόσμο.

Άγγελος Λουκίδης Γ' τάξη

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΥΣ

Λέγανε κάποιοι, παλιά, πως μια γυναίκα αφού ετοίμασε τα γλυκά της, βασιλόπιτες, κουραμπιέδες, μελομακάρονα, είδε από το παράθυρό της πως ξημέρωσε.

Όμως είχε ξεγελαστεί από το φεγγάρι, γιατί όπως λένε: «του Γενάρη το φεγγάρι παρά λίγο νά' ναι μέρα».

Έτρεξε λοιπόν αυτή η γυναίκα και ξύπνησε τα παιδιά της για να τα στείλει με τα γλυκά για ψήσιμο στο φούρνο. Τα παιδιά σηκώθηκαν πρόθυμα, πήρε το καθένα από ένα ταψί και ξεκίνησαν για το φούρνο. Όμως η αυγή αργούσε να έρθει και ξαφνικά μέσα από τα κοντινά στενά ακούστηκαν αγριοφωνάρες και δυνατά γέλια. Σε ελάχιστο χρόνο ο δρόμος γέμισε με καλικαντζαράκια. Άρπαξαν τα παιδιά, τους πετάξανε ό,τι κρατούσαν και άρχισαν έναν τρελό χορό χτυπώντας τα ταψιά και φώναζαν: «Ω! ... στραβά ταψιά, με τα ψεύτικα ψωμιά, άλλα με τα άσχημα, πηδάτε βρε μπαγάσικα...».

Την ώρα που λάλησε ο πρώτος πετεινός, εξαντλημένα τα καλικαντζαράκια αφήσανε τα ταψιά στα κεραμίδια ενός σπιτιού κι αρχίσανε να φεύγουν τρέχοντας με στριγκλιές και γέλια, βγάζοντας έξω τις γλώσσες τους που ήταν κατακόκκινες σαν τις γλώσσες της φωτιάς και κουνούσαν τις ουρές τους εδώ κι εκεί... Όταν ξημέρωσε και βγήκαν οι άνθρωποι να πάνε στις δουλειές τους, βρήκαν στο δρόμο τα τρία παιδιά μισολιπόθυμα, χωρίς να έχουνε δυνάμεις για να σηκωθούν. Τα κουνήσανε, τα ραντίσανε με αγιασμό και όταν συνήλθαν, διηγήθηκαν τι τους είχαν κάνει τα καλικαντζαράκια.

Αυτά λέγανε οι παλιοί για τους καλικάντζαρους κι όλοι φοβόντουσαν να βγουν από τα σπίτια τους πριν ξημερώσει, όλο το Δωδεκαήμερο.

Δήμητρα Κύρδιου, Δήμητρα Λουκίδου Δ2 τάξη

ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

Ανάμεσα στα καθήκοντα των χριστιανών, βρίσκεται κι αυτό της νηστείας, σε συγκεκριμένες μέρες του χρόνου. Νηστεία είναι η αποχή από συγκεκριμένα είδη τροφίμων. Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Νηστεία είναι να τρώμε μικρές ποσότητες από τα επιτρεπόμενα τρόφιμα και να προσπαθούμε να απέχουμε από κάθε αμαρτία, αφιερώνοντας χρόνο στην προσευχή.

Οι νηστείες της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης που καλούμαστε να ακολουθήσουμε είναι οι παρακάτω:

-**Νηστεία των Χριστουγέννων.** Ξεκινά στις 15 Νοεμβρίου και τελειώνει στις 24 Δεκεμβρίου. Από τις 15 Νοεμβρίου μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου επιτρέπεται να τρώμε ψάρι εκτός Τετάρτης και Παρασκευής.

-**Μεγάλη Τεσσαρακοστή (Σαρακοστή).** Ξεκινά την Καθαρά Δευτέρα και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο. Στις 25 Μαρτίου, ημέρα του Ευαγγελισμού, και την Κυριακή των Βαΐων, επιτρέπεται να φάμε ψάρι.

-**Νηστεία των Αγίων Αποστόλων.** Ξεκινά τη Δευτέρα, μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων, και τελειώνει στις 28 Ιουνίου (παραμονή των Αγίων Πέτρου και Παύλου). Καθ' όλο το διάστημα της νηστείας επιτρέπεται να τρώμε ψάρι, εκτός Τετάρτης και Παρασκευής.

-**Νηστεία της Παναγίας.** Ξεκινά την 1^η Αυγούστου και τελειώνει στις 14 Αυγούστου. Την 6^η Αυγούστου (Μεταμόρφωση του Σωτήρος) επιτρέπεται το ψάρι.

Εκτός από τις παραπάνω τέσσερις περιόδους, υπάρχουν τέσσερις ημέρες του χρόνου που η θρησκευτική παράδοση μας επιβάλλει αυστηρότατη νηστεία, κατά την οποία απαγορεύεται να τρώμε ακόμα και λάδι ή κρασί. Οι ημέρες αυτές είναι οι εξής:

-5 Ιανουαρίου. Παραμονή Θεοφανείων.

-29 Αυγούστου. Αποτομή της τίμιας κεφαλής του Αγίου Ιωάννη του Πρόδρομου.

-14 Σεπτεμβρίου. Ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

-24 Δεκεμβρίου. Παραμονή Χριστουγέννων.

(Εάν κάποια από τις παραπάνω ημέρες πέσει Σάββατο ή Κυριακή, τότε επιτρέπεται να φάμε λάδι ή κρασί, εκτός από την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου)

Μήτηρου Δημήτρης - Χαρίσκοι Ανδρέας Δ2 τάξη

Χρωμάτισε τους 3 μάγους που φτάνουν στη Βηθλεέμ να προσκυνήσουν τον Χριστούλη

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟ ΕΛΑΤΟ

Το παραδοσιακό ελληνικό έθιμο θέλει το κλασικό караβάκι τις γιορτινές μέρες, το στολισμένο έλατο, μικρό ή μεγάλο, είναι το σύμβολο των Χριστουγέννων. Πώς όμως προέκυψε το στολισμένο έλατο;

Το έθιμο ξεκίνησε την περίοδο του Μεσαίωνα από τη Γερμανία και τις Σκανδιναβικές χώρες. Ως σύμβολο χριστιανικό καθιερώθηκε από τον Άγιο Βονιφάκιο τον 7^ο αιώνα. Αυτός το διέδωσε στην Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία, γιατί θεωρούσε ότι είναι ένα καλό σύμβολο της Αγίας Τριάδας λόγω τριγωνικού σχήματος. Στα κλαδιά του κρεμούσαν «καρπούς», όπως μήλα, καρύδια, αμύγδαλα αλλά και μικρά καλαθάκια με ζαχαρωτά. Παράλληλα, το έλατο, λόγω σχήματος, ήταν ιδανικό για να στολιζονται τα κλαδιά του με τα δώρα της φύσης και, έτσι προέκυψε το χριστουγεννιάτικο δέντρο με τη μορφή που διασώζεται στις μέρες μας.

Βέβαια, η συνήθεια να χρησιμοποιούνται πράσινα κλαδιά στις γιορτές απαντάται και στους αρχαίους Έλληνες.

Χρωμάτισε τις παραπάνω εικόνες

Επίσης, οι Ρωμαίοι στις καλένδες κρεμούσαν στις πόρτες και στα παράθυρα κλαδιά δέντρων, τα οποία στόλιζαν με γιορτινά φαναράκια!

Λέγεται, όμως, ότι τον 16^ο αιώνα ο Μαρτίνος Λούθηρος μια παραμονή Χριστουγέννων εντυπωσιάστηκε από τη θέα ενός δέντρου κάτω από τον έναστρο ουρανό και προσπάθησε κι αυτός να φωτίσει το δέντρο που είχε τοποθετήσει στο σπίτι του. Βρήκε τη λύση τοποθετώντας αναμμένα κεριά στα κλαριά του και με αυτό τον τρόπο γεννήθηκε ο πρόγονος του γνωστού μας χριστουγεννιάτικου δέντρου!

Σιγά σιγά, η συνήθεια του δέντρου έγινε πανευρωπαϊκή και, τελικά, πέρασε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, όταν στο σπίτι του Έντουαρντ Τζόνσον, στη Νέα Υόρκη, στολίζεται το πρώτο δέντρο με ηλεκτρικά φωτάκια. Από τότε, μια νέα, άκρως φωτεινή εποχή ξεκινάει για το μεγάλο πρωταγωνιστή των Χριστουγέννων.

Υπολογίζεται ότι περισσότερα από 70 εκατομμύρια δέντρα, φυσικά και ψεύτικα, στολίζονται σε ολόκληρο τον πλανήτη για την υποδοχή της γιορτής

Άγγελος Λουκίδης Γ' τάξη

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η εκπομπή Κυριακή στο χωριό της ET3 πηγαίνει κάθε Κυριακή και σε ένα άλλο χωριό της ελληνικής υπαίθρου, για να δώσει τη δυνατότητα στους τηλεθεατές της να γνωρίσουν τα έθιμα και τις παραδόσεις του κάθε τόπου.

Την Κυριακή 21 Νοεμβρίου 2010 ήρθε λοιπόν στο χωριό μας το Ξηροπόταμο Δράμας.

Όλοι οι κάτοικοι του χωριού ήταν ιδιαίτερα ενθουσιασμένοι και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να συμμετέχουν σχεδόν όλοι. Παιδιά από δευτέρα τάξη έως και ενήλικοι χόρευαν τους χορούς του συλλόγου μας φυσικά με συνοδεία παραδοσιακών οργάνων, ενώ πολλές γυναίκες του χωριού μας ετοίμασαν πεντανόστιμα φαγητά και γλυκά για τις ανάγκες της εκπομπής. Όλα ήταν τόσα οργανωμένα γι' αυτό η εκπομπή βγήκε φανταστική!!!

Η Κυριακή στο Χωριό είναι μια ευχάριστη αλλά και μια χαλαρωτική εκπομπή που μαθαίνεις τα ήθη και έθιμα πολλών διαφορετικών περιοχών της Ελλάδος. Επίσης για να είναι η εκπομπή ευχάριστη πρέπει να είναι φιλική και καλή με τους κατοίκους η παρουσιάστρια που στην συγκεκριμένη εκπομπή ακούγεται στο όνομα Μάρνη Χατζηεμμανουήλ.

Ο σκηνοθέτης Γρηγόρης είναι σίγουρα πολύ ικανός διότι αυτός οργανώνει όλα για το τι θα πει η παρουσιάστρια αλλά και τι θα δείξουν στην τηλεόραση. Οι υπόλοιποι κάμεραμαν και βοηθοί είναι απλώς σημαντικοί για την παρουσίαση και οργάνωση της εκπομπής.

Από τα πολύ παλιά χρόνια οι άνθρωποι του χωριού έχτιζαν πέτρινους παραδοσιακούς φούρνους. Στην εκπομπή παρακολουθήσαμε γυναίκες να ψήνουν σε αυτούς παραδοσιακά φαγητά όπως χυλοπίτες, παραδοσιακό ψωμί, μπλιγούρι, σουντούλες κτλ.

Οι φούρνοι κατασκευάζονταν από πυρότουβλα και λάσπη. Εκεί τα φαγητά ψήνονταν πολύ καλά αφού αναπτύσσονταν πολύ μεγάλη θερμότητα. Σήμερα τέτοιοι φούρνοι σπανίζουν.

Κάτι που ενόχλησε τον κόσμο είναι ότι πάρα πολλές μέλισσες μαζευτήκαν γύρω από τα φαγητά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην γίνει σχεδόν κανένα πλάνο από τα φαγητά. Ένας λόγος ήταν το ότι τις υπόλοιπες μέρες έβρεχε και εκείνη την ημέρα ο καιρός ήταν πολύ καλός. Επίσης τα φαγητά ήταν σιροπιαστά με αποτέλεσμα να έχουν πολύ ζάχαρη και οι μέλισσες πεινασμένες να έρθουν να φάνε. Επικρατούσε ένα χάος και ο κόσμος ενοχλούνταν πάρα πολύ.

Οι μελισσοκόμοι του χωριού είναι 4. Αυτοί είναι ο Πάλλας Γεώργιος, ο Καραμαλής Νίκος, ο Πάππος Ιωάννης και ο Δερμετζής Γεώργιος. Το μέλι το ανέδειξαν μέσα από την εκπομπή πολύ ωραία, είπαν το είδος του, είπαν πολλά πράγματα και χρήσιμα για αυτό που δεν γνώριζαν πολλοί άνθρωποι από αυτούς που την παρακολουθούσαν. Μίλησαν και για την ποιότητα του μελιού για το πόσο καθαρό είναι το μέλι. Ήταν πολύ καλή η περιγραφή. Και πολύ σαφή.

Η εκπομπή <Κυριακή στο χωριό> έχει σκοπό να αναδείξει έναν τόπο. Προβάλλει τα αξιοθέατα, τις φυσικές ομορφιές και τους κατοίκους με τις διάφορες ασχολίες τους. Σε έναν βαθμό έγινε κι εδώ. Όμως κάτι που με δυσαρέστησε ήταν ότι αντί οι κάτοικοι να λένε πόσο πολύ αγαπούν τον τόπο τους, αυτοί καφιόντουσαν για τις υψηλές τους καταθέσεις. Λες και θέλανε αντί για επισκέπτες ενός ωραίου τόπου να προσελκύσουν ληστές. Αυτό ήταν άστοχο κατά την γνώμη μου. Έπρεπε να προβληθεί ένας υπέροχος τόπος με τους πολύ εργατικούς κατοίκους του, κάτι που είναι γνωστό στην ευρύτερη περιοχή και το παραδέχονται όλοι.

Μαρία Πάλλα, Άγγελος Πάλλας, Μαρία Ρούτση, Αθανάσιος Στοϊμενίδης, Νικολέτα Κούνιου ΣΤ τάξη

Έρευνα για τα καμένα ελαστικά

Στα πλαίσια της Ευέλικτης Ζώνης αποφασίσαμε να κάνουμε μια έρευνα για τα καμένα ελαστικά όπου ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα για την περιοχή μας, το καλοκαίρι που μας πέρασε . Οι κάτοικοι του Νομού Δράμας ήταν πανικοβλημένοι γιατί ο αέρας ήταν γεμάτος με καρκινογόνες ουσίες. Το κανάλι STAR Δράμας έδειξε τους κατοίκους του Ξηροποτάμου που πήγαν στο νομάρχη και έκαναν παράπονα γιατί τα λάστιχα που δεν είχαν φύγει από την βιομηχανική ζώνη Δράμας και πλέον πήραν φωτιά . Ακόμα και σήμερα η φωτιά καίει αλλά κάτω από τα χώματα .

Στην αρχή τη σχολικής χρονιά σκεφτήκαμε να κάνουμε μία έρευνα για τα καμένα ελαστικά. Στις αρχές Οκτωβρίου δημιουργήσαμε ερωτηματολόγια. Τα ερωτηματολόγια περιλάμβαναν τις εξής ερωτήσεις:

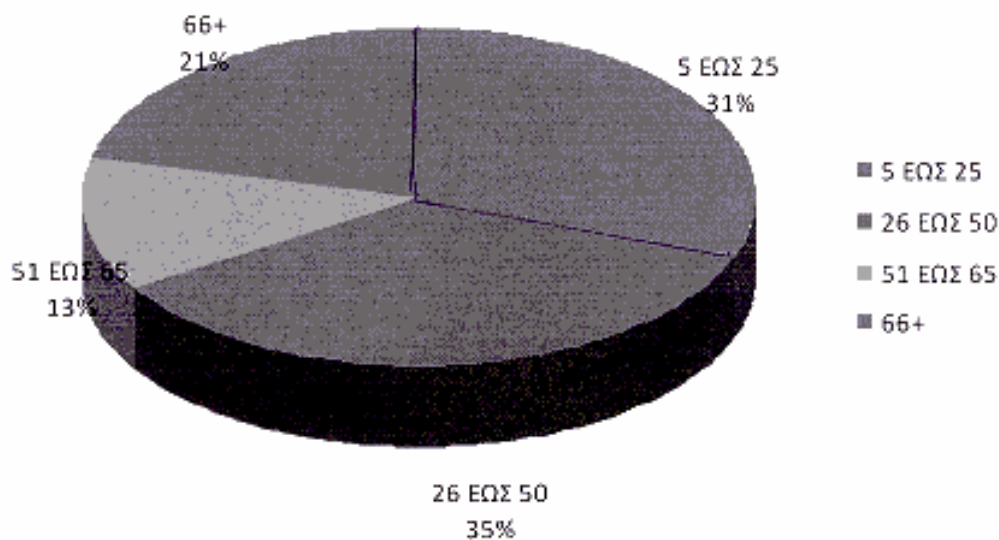
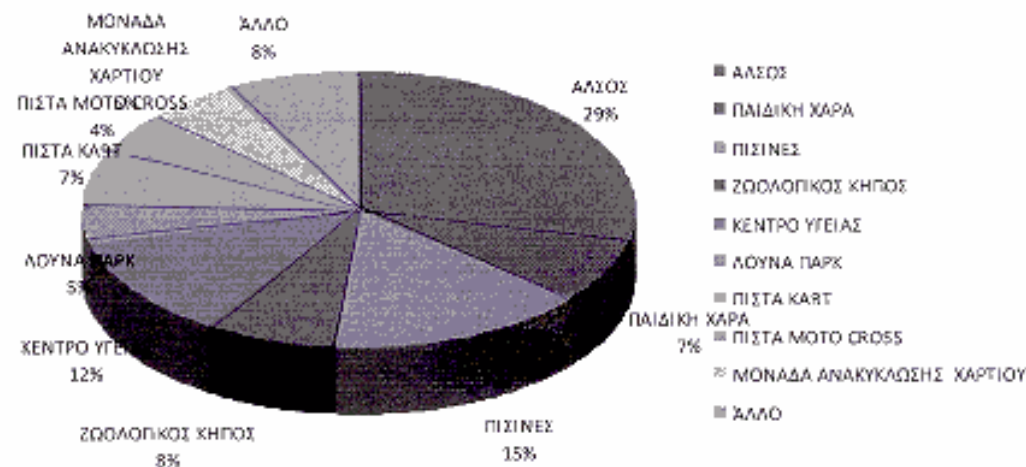
- τα ελαστικά να μείνουν και να θαφτούν εκεί ή να μεταφερθούν αλλού.
- Η δεύτερη ερώτηση είναι πώς να αναπλαστεί ο χώρος
- και η τρίτη πόσα χρόνια να γίνονται οι μετρήσεις στο νερό στο χώμα και στον αέρα για να δούμε αν είναι ακόμα μολυσμένα.

Έπειτα βγήκαμε στους δρόμους στην ώρα της Ευέλικτης Ζώνης ανά δύο άτομα για να συμπληρώσουμε τα ερωτηματολόγια μας. Ο συνολικός αριθμός των ερωτηθέντων ήταν περίπου 400 κάτοικοι κάθε ηλικίας.

Μετά από δύο βδομάδες κάναμε μία ομάδα 6 ατόμων , συγκεντρώσαμε τα στοιχεία και τα καταμετρήσαμε .Μαζέψαμε τα στοιχεία και τα μετατρέψαμε σε γραφήματα με ποσοστά .Τα αποτελέσματα είναι τα παρακάτω :

Η άποψη των κατοίκων για να γίνει ο χώρος αυτός άλσος (29%) ,με λιγότερους ψήφους πισίνες (15%), έπειτα κέντρο υγείας (12%), μετά ισοψηφεί μια άλλη δημιουργία χώρου ως ζωολογικός κήπος(8%), πάλι ισοψηφία, με την παιδική χαρά και την πίστα kart (7%), επίσης ισοψηφία με λούνα Παρκ και μονάδα ανακύκλωσης χαρτιού και τελευταία σε ψήφους η πίστα moto cross .

Αθανασία Πάππου, Χρυσή Πιστόλα, Μαρία Κιουμουρτζή, Κάτια Βάσσου, Κατερίνα Σολάκη, Κατερίνα Μπούρου ΣΤ΄ τάξη

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ Α 1 ΤΑΞΗΣ

Την Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου, παραμονή της γιορτής της Αγίας Βαρβάρας, πολιούχου της Δράμας, μιλήσαμε στην τάξη μας για τη ζωή, τα θαύματα και τα τοπικά έθιμα που γίνονται προς τιμήν της Αγίας. Ένα από αυτά είναι και το έθιμο με τα караβάκια. Σ' αυτό αποφασίσαμε φέτος να συμμετέχουμε κι εμείς, φτιάχνοντας το δικό μας караβάκι.

Αποφύγαμε συνειδητά να χρησιμοποιήσουμε φελιζόλ, υλικό που δεν ανακυκλώνεται και είναι ρύπος για το περιβάλλον και καταφύγαμε

στο ξυλουργείο του κ. Λαγού, που μας πρόσφερε με χαρά ένα καλοσχηματισμένο κομμάτι ξύλο, στο οποίο τοποθετήσαμε κεριά με τα ονόματά μας και το στολίσαμε με κατάρτια και πανιά για να φτάσει μακριά. Να πάει μέχρι το ναό της Αγίας και να προσφέρει το κεριά μας ως ένδειξη τιμής στο θαύμα της βύθισης του ναού της.

Στο απογευματινό μας ραντεβού ρίξαμε το караβάκι μας στις πηγές και το θαυμάσαμε να πλέει σαν μια άλλη κιβωτός, φορτωμένο με τις ελπίδες και τα όνειρά μας για τον καινούριο χρόνο.

Οι μαθητές της Α1 τάξης.

ΧΙΟΝΙΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Την Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου, χιόνισε. Το χιόνι ήταν τόσο πολύ, το κρύο περισσότερο. Έτσι εκείνη την ημέρα δεν είχαμε σχολεία, ήταν κλειστά λόγω χιονιά. Την άλλη μέρα το πρωί, μετά την προσευχή, βγήκαμε αναμνηστικές φωτογραφίες όλο το σχολείο μαζί, στην αυλή. Στα διαλείμματα παίζαμε χιονοπόλεμο, αν και το κρύο ήταν πολύ.

Τι όμορφα που ήταν με τα χιόνια!

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε σε όποιον έχει το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας «Τα Κακάβια» που είχε δημιουργηθεί το φθινόπωρο του 1992, να μας το δανείσει για το αρχείο του σχολείου. Κανείς, τότε, δεν περίμενε πως η εφημερίδα μας θα είχε τέτοια εξέλιξη, να εκδίδεται για 17 χρόνια.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας γενναίος πειρατής. Ήθελε με το πλοίο του να ταξιδέψει σε ένα πολύ μακρινό νησί για να βρει τον θησαυρό που έμαθε πως υπάρχει..

Πέρασε δύσκολες μέρες στο ταξίδι του.

Τις πρώτες μέρες έβρεχε ασταμάτητα με κεραυνούς και αστραπές. Στην συνέχεια δέχτηκε απειλή από ένα άλλο πειρατικό πλοίο όμως δεν το έβαλε κάτω, τους πολέμησε μέχρι τέλος και τελικά με το δικό του πολεμικό κανόνι τους νίκησε. Πάει και αυτό είπε και συνέχισε. Τι το ήθελε όμως. Εμφανίστηκε μπροστά του ένας καρχαρίας μες άγριες διαθέσεις. Αρχισε από μόνος του να θυμώνει και να παλεύει με το πλοίο, με αποτέλεσμα να καταστρέψει το πίσω μέρος του πλοίου. Ευτυχώς όμως το νησί φαινόταν. Ζήτησε σκέφτηκε. Τώρα πρέπει να πάρω στα χέρια μου το θησαυρό. Έφτασε λοιπόν στο νησί και άρχισε να ψάχνει για το θησαυρό. Το βρήκε μέσα σε μια σπηλιά. Φόρτωσε τον θησαυρό στο καράβι του και πήρε τον δρόμο της επιστροφής.

Και έζησε αυτός καλά κι εμείς καλύτερα.

Ρούτσης Στέφανος Β2 τάξη

Ο ΝΑΝΟΣ ΠΟΥ ΕΠΑΙΖΕ ΒΙΟΛΙ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας νάνος που έπαιζε βιολί. Ο νάνος αυτός ήταν διαφορετικός από τους άλλους νάνους. Αγαπούσε τόσο πολύ το βιολί του που δεν ήθελε να το αποχωριστεί ποτέ του. Δεν είχε ούτε έναν φίλο. Ο αρχηγός των νάνων του είπε μια μέρα να πάει στη Χωχαρούπα για να μάθει στους άλλους νάνους βιολί.

Όταν όμως πήγε εκεί ο νάνος, κανένας δεν ήθελε να μάθει βιολί ούτε κανένα άλλο μουσικό όργανο. Μια μέρα ένας νάνος είχε γενέθλια και οργάνωσε ένα πάρτι και εκεί που μιλούσαν και γελούσαν ξαφνικά άκουσαν μια γλυκιά μελωδία. Η μελωδία ερχόταν από τον νάνο που έπαιζε βιολί. Τους άρεσε τόσο πολύ που αποφάσισαν όλοι να μάθουν μουσικά όργανα.

Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Παπαδοπούλου Αντωνία Β2 τάξη

ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΜΑΣ

Στα παλιά τα χρόνια το χελιδόκι δεν είχε ψαλιδισμένη την ουρά του όπως σήμερα. Ούτε στο στήθος του είχε κόκκινο. Του ψαλίδισαν την ουρά και του μάτωσαν το στήθος όταν πήγε να βοηθήσει τον βασιλιά στην πόλη.

Ήταν τότε που ο βασιλιάς πολεμούσε τους Τούρκους. Κλεισμένος στο κάστρο του ο βασιλιάς Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος δεν έβρισκε κανέναν για να στείλει να ζητήσει βοήθεια από τους χριστιανούς της Ευρώπης. Τότε περνούσε από εκεί το χελιδόκι, άκουσε τον βασιλιά και του είπε: Εγώ θα πάω και θα φέρω βοήθεια. Ξεκίνησε, έκανε μερικούς κύκλους πάνω από την Αγία Σοφία και πέταξε πάνω από τους εχθρούς. Μα καθώς περνούσε ένας από τους εχθρούς σήκωσε το ξίφος του και του έκοψε την ουρά στα δύο. Ένας άλλος πάλι το σημάδεψε του έριξε το βόλι στο στήθος. Το καημένο το χελιδόκι πληγώθηκε και λίγο αίμα του έβαψε το άσπρο του στήθος.

Κυριακίδου Μαρίνα Β1 τάξη

ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ-Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Έξω από το χωριό, στην ΒΑ πλευρά του, είναι κτισμένο ένα εκκληράκι (στην λεγόμενη περιοχή Κουζ). Είναι αφιερωμένο στον Αγ. Ευστάθιο, προστάτη των κυνηγών και είναι το μοναδικό εξωκκλήσι, αφιερωμένο στον συγκεκριμένο άγιο στην περιοχή της βορείου Ελλάδας.

Ξεκίνησε να κτίζεται τον Μάιο του 1993 και η πρωτοβουλία ανήκε σε μια ομάδα κυνηγών θέλοντας έτσι να τιμήσουν τον προστάτη Άγιο τους. Αποφασίστηκε η τοποθεσία του και στην συνέχεια ξεκίνησαν οι εργασίες ανοικοδόμησής του, από τους κατοίκους του χωριού με εθελοντική και προσωπική εργασία. Το εκκληράκι εγκαινιάστηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1993, παραμονής της εορτής του Αγίου. Ακόμη γίνονται εργασίες στον εξωτερικό περιβάλλοντα χώρο.

Το εκκληράκι αποτελείται από τον ναό, ένα κουζίνακι και μια εξωτερική ψησταριά. Η τοποθεσία του και ο μεγάλος εξωτερικός του χώρος το κάνουν ιδανικό για οικογενειακές βόλτες, πικ-νικ και παιχνίδια στην εξοχή όταν το επιτρέπει ο καιρός.

Την μνήμη του Αγίου Ευσταθίου τιμούμε στις 20 Σεπτεμβρίου, οπότε την παραμονή γίνεται εσπερινός από τον παπά του χωριού και ακολουθεί γλέντι με μουσική, χορό και φαγητό με την παρουσία των συγχωριανών μας και άλλων επισκεπτών.

Κάθε φορά που επισκέπτομαι το εκκληράκι νιώθω την ηρεμία και την γαλήνη που προσφέρει η φύση. Ο ναός αν και μικρός προκαλεί δέος και τον απαιτούμενο σεβασμό. Μόνο όμορφες αναμνήσεις έχω από εκεί με την οικογένεια μου και τους φίλους μου.

Δημίου Γιώργος

Ονειρούπολη Δράμας

Πριν απο 7 χρόνια άρχισε να λειτουργεί η ονειρούπολη Δράμας. Η μεγαλύτερη εκδήλωση των Χριστουγέννων στην Ελλάδα.

Χάρη σ' αυτό το γεγονός κάθε Χριστούγεννα η Δράμα γεμίζει κόσμο. Αυτό χρησιμεύει στην οικονομία της. Αυτό το χρόνο στην πλατεία Ελευθερίας της Δράμας, η Ονειρούπολη ανοίγει τις πύλες της στις 3 Δεκεμβρίου.

Μετά το τέλος του εσπερινού στο εκκλησάκι της Αγίας Βαρβάρας, ο Άη Βασίλης αφήνει το καραβάκι του στη λίμνη με όλα τα παιδιά της πόλης. Το παραμύθι αρχίζει στο Δημοτικό Κήπο και στην Πλατεία Ελευθερίας.

Την αυλαία της 7ης Ονειρούπολης ανοίγει το γνωστό νεανικό συγκρότημα «Κόκκινα Χαλιά» μια φανταστική συναυλία. Την εκδήλωση θα καλύψει ο γνωστός παρουσιαστής του Mega Channel, Χρήστος Νέζος. Προγραμματισμένες επισκέψεις σχολείων.

Ονειρούπολη
Το χωριό του Άη Βασίλη Δράμας

Η Ονειρούπολη είναι ένα ζωντανό παραμύθι για μικρούς και μεγάλους. Εκεί τα μικρά παιδιά μπορούν να παίξουν και οι μεγάλοι να κάνουν τις βόλτες τους. Εγώ εκεί πάω κάθε χρόνο με τους γονείς μου ή τους φίλους μου για να κάνω βόλτες και να διασκεδάσω. Στην φετινή ονειρούπολη υπάρχουν περισσότερα παιχνίδια και μαγαζάκια από πέρσι, έτσι πιστεύω ότι είναι καλύτερη γιατί η ονειρούπολη είναι το κέντρο των Χριστουγέννων όλης της Ελλάδας.

Γιάννης Γκαγκάνης

Άγγελος Κύρκος

Γιώργος Δημίου

Γιάννης Μανδρατζής

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΜΗΝΑ

Την Τετάρτη 1 Δεκεμβρίου πήγαμε εκδρομή στον Άγιο Μηνά. Ξεκινήσαμε από το σχολείο και μετά μπήκαμε στα λεωφορεία, και πήραμε το δρόμο για το μοναστήρι. Πέρασαμε μέσα από δύο χωριά και μετά πάνω από την γέφυρα του ποταμού Αγγίτη. Λίγο πριν το μοναστήρι ήταν το χωριό Περιχώρα. Όταν φθάσαμε εκεί κατεβήκαμε και μπήκαμε στην αυλή του μοναστηριού, προχωρήσαμε προς το ναό, αγοράσαμε κεριά και μπήκαμε μέσα να τα ανάψουμε. Εκεί μέσα μια καλόγρια μας ειπε λίγα λόγια για τον Άγιο.

Ο άγιος Μηνάς έζησε τον 3ο αιώνα μ. Χ., στα χρόνια του Μαξιμιανού και του Διοκλητιανού. Οι γονείς του ήταν ειδωλολάτρες, αλλά ο ίδιος έγινε Χριστιανός στα εφηβικά του χρόνια. Από μικρός αναζητούσε την αλήθεια, επειδή δεν τον ικανοποιούσε η σαρκική ζωή της ειδωλολατρίας και έψαχνε, εκείνο το οποίο θα γέμιζε την ψυχή του και θα έδινε απάντηση στα υπαρξιακά του ερωτήματα. Μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων απεσύρθη σε ερημικό μέρος, στο όρος Κυάτειο, όπου έζησε με νηστεία, εγκράτεια και προσευχή για αρκετό χρονικό διάστημα. Κατόπιν επέστρεψε πίσω στην πόλη και ομολόγησε τον Χριστό μπροστά στους ειδωλολάτρες, με αποτέλεσμα να συλληφθεί και να υποστεί φρικτά βασανιστήρια. Του έγδαραν τις σάρκες με τρίχινα ρούχα, τον έριξαν στην φωτιά και τέλος τον έσυραν σε κακοτράχαλο δρόμο μέχρι που ξεσχίσθηκαν τελείως οι σάρκες του. Επειδή όμως εξακολουθούσε να ζει, τον αποκεφάλισαν και έτσι έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου.

Λίγο αργότερα όποιος ήθελε κατέβαινε μερικές σκάλες για να φτάσει μέχρι τη βρύση που είχε αγιασμένο νερό. Στη συνέχεια πολλά παιδιά αγόρασαν από το μικρό μαγαζάκι διάφορες εικόνες, σταυρούς, βιβλία κ.α. Μισή ώρα αργότερα φύγαμε από το μοναστήρι και πήγαμε στο πάρκο των Σιταγρών. Εκεί πέρασαμε πολύ ωραία γιατί είχε παιδική χαρά, γήπεδο και πολύ χώρο για παιχνίδι.

Γεωργία Αραμπατζίδου Ε' τάξη

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Ζ	Η	Θ	Ι	Α	Κ	Β	Γ	Ν	Ο	Ω	Ρ	Γ	Τ
Λ	Μ	Ο	Α	Λ	Σ	Τ	Ε	Ρ	Ι	Ψ	Ψ	Τ	Τ
Τ	Ρ	Κ	Λ	Η	Ν	Σ	Λ	Ψ	Δ	Χ	Ι	Ρ	Ζ
Φ	Δ	Χ	Ψ	Β	Ο	Φ	Ξ	Ε	Κ	Λ	Τ	Ω	Ι
Α	Τ	Τ	Σ	Α	Ε	Χ	Α	Λ	Γ	Β	Λ	Μ	Ν
Τ	Γ	Κ	Ι	Σ	Ι	Ρ	Λ	Α	Ν	Μ	Λ	Ξ	Ι
Ν	Ο	Ι	Γ	Ι	Κ	Ι	Λ	Τ	Δ	Θ	Η	Ν	Ι
Η	Ρ	Η	Θ	Λ	Ρ	Σ	Ν	Ο	Μ	Β	Α	Γ	Ζ
Τ	Υ	Ξ	Ψ	Η	Χ	Τ	Ω	Ο	Π	Π	Γ	Κ	Λ
Ο	Χ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ο	Υ	Γ	Ε	Ν	Ν	Α	Ξ
Α	Β	Υ	Ξ	Ψ	Χ	Σ	Π	Χ	Ω	Α	Θ	Δ	Ο
Γ	Ζ	Η	Ι	Θ	Τ	Σ	Ω	Ο	Υ	Ω	Γ	Ι	Κ

Βρείτε τις παρακάτω λέξεις στο διπλανό κρυπτόλεξο:

ΓΚΙ, ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΑΣΤΕΡΙ, ΕΛΑΤΟ,
ΧΡΙΣΤΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΦΑΤΝΗ

Αργυριάδου Θεοπούλα Ε' τάξη

ΟΙ ΕΛΙΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Μια μέρα προς το τέλος του Νοέμβρη ο δάσκαλος της τάξης μας είπε ότι θα μαζεύουμε τις ελιές από τα δέντρα της αυλής. Στο σχολείο έχουμε πολλές ελιές (περίπου 30). Όταν πήγαμε κοντά στα δέντρα ο κύριος μας έβαλε κάποιους κανόνες και μετά αρχίσαμε να μαζεύουμε. Κάποια παιδιά χτυπούσαν τις ελιές για να πέσουν από τα δέντρα και στη συνέχεια τα παιδιά μάζευαν τους καρπούς από τη γη. Μερικά δέντρα είχαν πολλές ελιές, άλλα λίγες. Μετά από λίγο ήρθαν τα νήπια

του χωριού μας και η Πρώτη τάξη να βοηθήσει στο μάζεμα των ελιών. Αργότερα ήρθαν και οι άλλες τάξεις να μαζέψουν ελιές. Φέτος μαζέψαμε περίπου 140 κιλά ελιές που τις πήγαμε στο ελαιοτριβείο της Προσοτσάνης και πήραμε 14 κιλά λάδι. Το λάδι αυτό και ότι μπορέσουμε να αγοράσουμε από τα έσοδα του χριστουγεννιάτικου παζαριού του σχολείου μας, θα τα δώσουμε τα Χριστούγεννα σε ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Παναγιώτης Ζεμαδάνης Ε' τάξη

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

Κάθε 17 Νοέμβρη γιορτάζουμε την εξέγερση του πολυτεχνείου. Τότε κάποιοι φοιτητές προσπάθησαν να πάρουν την ελευθερία στα χεριά τους. Το Νοέμβρη του 1973 κλειστήκαν στο πολυτεχνείο και φώναζαν συνθήματα κατά της χούντας. Με την εξέγερση αυτή έδωσαν στο κόσμο να καταλάβει πόσο κακό έκανε η χούντα στο τόπο μας. Αυτό ήταν η αρχή του τέλους της χούντας.

Έτσι κάθε χρόνο το σχολείο μας οργανώνει εκδηλώσεις προς τιμήν εκείνων των φοιτητών που πλήρωσαν με τη ζωή τους το τίμημα της ελευθερίας. Φέτος ο κ. Διευθυντής ανέθεσε τις εκδηλώσεις του πολυτεχνείου στην Ε' δημοτικού.

Ήταν δύσκολα για εμάς να οργανώσουμε την εκδήλωση γιατί οι μέρες που είχαμε μπροστά μας ήταν πολύ λίγες. Με πολλή προσπάθεια και επιμονή καταφέραμε και παρουσιάσαμε πέντε καταπληκτικά σκετς. Μέσα σε όλη τη γιορτή εκτός από τα σκετς, είχαμε και τραγούδια εκείνης της εποχής και συνθήματα που φώναζαν τότε.

Αντωνία Τσίλιου Ε' τάξη

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε τον 3^ο αιώνα μ.Χ. στα Πάταρα της Λυκίας, από γονείς ευσεβείς και πλούσιους, την εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού Μαξιμιανού και έτυχε επιμελημένης μόρφωσης. Όμως, σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας.

Από πολύ νωρίς είχε αφιερωθεί στα Θεία, μετά την μετάβασή του στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα του χειροτονήθηκε ιερέας στα Πάταρα. Όταν απεβίωσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας, οι επίσκοποι, δια θείκης αποκαλύψεως, αναγόρευσαν Αρχιεπίσκοπο τον Νικόλαο.

Από τη νέα του θέση ο Νικόλαος επεξέτεινε τους αγώνες του για την προστασία των φτωχών και των απόρων. Εκτός όμως από το κοινωνικό του έργο, ο Άγιος Νικόλαος καθοδηγούσε με αγάπη το ποίμνιό του και ομολογούσε με παρρησία την αλήθεια. Για το λόγο αυτό συνελήφθη από τους τοπικούς άρχοντες και ρίχτηκε στη φυλακή. Όταν όμως ανήλθε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Μέγας Κωνσταντίνος, ελευθερώθηκαν όλοι οι χριστιανοί και έτσι ο Νικόλαος επανήλθε στο αρχιεπισκοπικό θρόνο.

Έλαβε μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, όπου ξεχώρισε για τη σοφία και την ηθική του τελειότητα. Προικισμένος με το χάρισμα της θαυματουργίας έσωσε πολλούς ανθρώπους και όσο ήταν εν ζωή αλλά και μετά την κοίμησή του.

Κοιμήθηκε ειρηνικά το έτος 330 μ. Χ. Μετά την κοίμησή του ονομάστηκε «μυροβλύτης», καθώς τα λείψανά του άρχισαν να αναβλύζουν άγιο μύρο, όπως και άλλων αγίων. Η μνήμη του γιορτάζεται στις 6 Δεκεμβρίου τόσο από την Ορθόδοξη, όσο και από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

Ο Άγιος Νικόλαος θεωρείται ο κατ' εξοχήν προστάτης των Ναυτικών καθώς και του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού και Λιμενικού Σώματος, γιατί στον βίο του αναφέρονται θαύματα που έχουν σχέση με τη θάλασσα. Για το λόγο αυτό, όλα τα πλοία του πολεμικού ναυτικού, καθώς και όλα τα εμπορικά, φέρουν την εικόνα του.

Μπαϊρακτάρης Νίκος - Χαρίσκος Γιάννης Δ₂

ΤΟ ΠΟΔΑΡΙΚΟ

Πολλοί άνθρωποι είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί ακόμα και σήμερα ποιος θα κάνει ποδαρικό στο σπίτι τους.

Έτσι από την παραμονή λένε σε κάποιο δικό τους άνθρωπο, που τον θεωρούν καλότυχο και γουρλή, να έρθει την Πρωτοχρονιά να τους κάνει ποδαρικό. Μόλις μπει στο σπίτι τον βάζουν να πατήσει ένα σίδερο για να είναι όλοι σιδερένιοι και γεροί μέσα στο σπίτι στη διάρκεια του καινούργιου χρόνου. Η νοικοκυρά φιλεύει τον άνθρωπο που κάνει ποδαρικό για το καλό του χρόνου. Συνήθως του δίνει μήλα ή καρύδια και μια κουταλιά γλυκό κυδώνι ή ότι άλλο γλυκό έχει φτιάξει για τις γιορτές.

Αν ανήμερα την Πρωτοχρονιά έχει λιακάδα, πιστεύουν πως ο καιρός θα είναι ο ίδιος σαράντα μέρες. Αν όμως ο καιρός είναι άσχημος την Πρωτοχρονιά θα συμβεί το αντίθετο, δηλαδή σαράντα μέρες θα έχουμε βαρυχειμωνιά.

Άγγελος Λουκίδης Γ' τάξη

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΜΕ ΤΑ ΚΑΡΑΒΑΚΙΑ

Οι μνήμες των παλαιών κατοίκων της περιοχής, θέλουν την παραμονή της 4^{ης} Δεκεμβρίου, ημέρα της γιορτής της Αγίας Βαρβάρας, τα κορίτσια κατά ομάδες να πηγαίνουν στον εσπερινό και με τη δύση του ήλιου να ανάβουν κεριά στον ανατολικό τοίχο της μικρής λίμνης.

Εκεί παρακαλούσαν την Αγία Βαρβάρα να τους χαρίσει υγεία και καλό τυχερό, γιατί η Αγία Βαρβάρα εκτός από προστάτης του πυροβολικού, θεωρείται και προστάτης των κοριτσιών, τις οποίες προφυλάσσει από κάθε κακογλωσσιά. Πολλά κορίτσια μάλιστα, κολλούσαν αναμμένα κεριά σε ένα κομμάτι σανίδα που το τοποθετούσαν στην επιφάνεια του νερού και έκαναν ευχές, οι οποίες θα πραγματοποιούνταν ανάλογα με την πορεία που θα ακολουθούσε η σανίδα.

Το έθιμο αυτό, με κάποιες παραλλαγές, διατηρείται μέχρι σήμερα, κάνοντας ξεχωριστή τη μέρα για την περιοχή, αφού πλέον εκατοντάδες παιδιά αφήνουν τα καραβάκια τους, φωταγωγημένα, στα ήρεμα νερά της λίμνης, ακριβώς μπροστά από την ομώνυμη εκκλησία, προσφέροντας μοναδικό θέαμα στο σούρουπο.

Δήμητρα Βλατίτση Δ1 τάξη

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Η Αγία Βαρβάρα που γιορτάζεται στις 4 Δεκεμβρίου, αποτελεί κόσμημα των μαρτύρων του 3^{ου} αιώνα π.Χ.. Ο πατέρας της ήταν από τους πιο πλούσιους ειδωλολάτρες της Ηλιουπόλεως και ονομάζονταν Διόσκορος. Μοναχοκόρη η Βαρβάρα, διακρινόταν για την

ομορφιά του σώματός της, την ευφυΐα και τη σωφροσύνη της. Τη ζωή της μέσα στο ειδωλολατρικό περιβάλλον η Βαρβάρα την περνούσε με ευσέβεια και σεμνότητα. Όμως, το γεγονός αυτό δεν έμεινε για πολύ καιρό μυστικό.

Ο Διόσκορος έμαθε ότι η κόρη του είναι χριστιανή και διέταξε τον περιορισμό της. Η Βαρβάρα κατόρθωσε και δραπέτευσε, αλλά ο πατέρας της τη συνέλαβε και άσπλαχνος και πωρωμένος ειδωλολάτρης καθώς ήταν την αποκεφάλισε με τα ίδια του τα χέρια.

Η Αγία Βαρβάρα θεωρείται προστάτης των εγκύων, αλλά και του πυροβολικού.

Δήμητρα Βλατίτση Δ1 τάξη

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Στο όνομα της Αγίας Βαρβάρας είναι αφιερωμένο εκκλησάκι από το οποίο χαρακτηρίζεται μια ολόκληρη περιοχή της πόλης της Δράμας.

Σύμφωνα με την παράδοση κατά τους Βυζαντινούς χρόνους υπήρχε ένα εκκλησάκι στο χώρο που σήμερα είναι κατακλυσμένος από τα νερά των πηγών. Οι Τούρκοι όταν κατέλαβαν την πόλη κατά το 1382-3, το γκρέμισαν και στη θέση του προσπάθησαν να χτίσουν ένα τζαμί. Με θαύμα της Αγίας κατά την ημέρα της γιορτής της, πλημμύρισε η περιοχή και το κτίσμα δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Το σημερινό εκκλησάκι κτίστηκε το 1920 επάνω από την λιμνούλα. Το ψηλό καμπαναριό της αντικατοπτρίζεται στο βυθό των νερών στο χώρο που λένε ότι υπήρχε το παλιό εκκλησάκι.

Δήμητρα Βλατίτση Δ1 τάξη

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Άμα βλέπω δεν το βλέπω και το βλέπω όταν δεν βλέπω.

Τι είναι ; (το αυτί)

2. Πάει πάει και πίσω δε γυρνάει.

Τι είναι ; (το ποτάμι)

3. Βασιλιάς δεν είμαι, κορόνα φοράω.

Ρολόι δεν είμαι, τις ώρες μετράω.

Τι είμαι ; (ο πετεινός)

4. Πράσινο σπιτάκι, κόκκινα παραθυράκια, μέσα κατοικούνε μαύρα αραπάκια.

Τι είναι ; (το καρπούζι)

5. Αν είμαι νέος, μενω νέος. Αν είμαι γέρος, μενω γέρος.

Τι είναι ; (η φωτογραφία)

6. Της μιλώ και μου μιλά, τραγουδώ και τραγουδά.

Τι είναι ; (η ηχώ)

7. Από πάνω σαν τηγάνι και από κάτω σα βαμβάκι.

Τι είναι ; (το χελιδόνι)

8. Λεπτός λεπτός καλόγερος και κόκαλα δεν έχει.

Τι είναι ; (καπνός)

- Αγαπάει ο Θεός τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη.

- Αγάλι αγάλι γίνεται η αγορίδα μέλι.

- Αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτει.

- Δε φοβάται το βουνό απ' τα χιόνια.

- Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει μα κόκαλα τσακίζει.

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΕΣ

(Μπορείς να διαβάσεις 3 φορές, γρήγορα και χωρίς λάθος την κάθε μία από τις παρακάτω προτάσεις;

Αν το καταφέρεις είσαι ΑΡΙΣΤΟΣ αναγνώστης.)

Ο παπάς ο παχύς έφαγε παχιά φακή.

- Γιατί παπά παχύ, να φας παχιά φακή;

- Βαρέλι νεροβάρελο, ποιος σε νεροβαρελόδενε;

- Του νεροβαρελοδέτη ο γιός.

Ο γιος του Ρουμπή, του Κουμπή, του ρουμποκομπολογή, βγήκε να ρουμπέψει, να κουμπέψει, να ρουμποκομπολογέψει, και τον πιάσαν οι ρουμπήδες, οι κουμπήδες, οι ρουμποκομπολογήδες.

Ο τζίτζιρας, ο μίντζιρας, ο τζιντζιμιντζιχόντζιρας, ανέβηκε στην τζιντζιριά, στη μιντζιριά, στην τζιντζιμιντζιχοντζιριά, να φάει τα τζιντζιρα, τα μίντζιρα, τα τζιντζιμιντζιχόντζιρα.

Της καρέκλας το πόδι ξεκαρεκλοποδαριάστηκε. Εί το ξεκαρεκλοποδομένο!

Νερό, λινάρι, νερολίναρο, νεροκαθαρολίναρο.

Άγνωστος συντάκτης ;

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Το άρθρο ΚΑΣΤΑΝΑ – ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ, στην εφημερίδα του φθινοπώρου, από λάθος στην σύνταξη της εφημερίδας, γράψαμε λάθος στο όνομα. Το σωστό είναι Δημήτρης Δεβρίκης της Γ' τάξης

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους.

- Όποιος μπλέκει με τα πύουρα τον τρώνε οι κότες.

- Όπως έστρωσες θα κοιμηθείς.

- Σηκωθήκαν τα ποδάρια να βαρέσουν το κεφάλι.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Χριστουγεννιάτικα κουλουράκια με μαρμελάδα

Περιγραφή

Ένας εύκολος τρόπος να διακοσμήσετε τη χριστουγεννιάτικη πιατέλα και να δώσετε χρώμα δίπλα στους παραδοσιακούς κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα.

Συστατικά

- 150 γρ. αλεύρι
- 60 γρ. ζάχαρη
- 1 πρέζα αλάτι
- 50 γρ. τριμμένη καρύδα
- 100 γρ. βούτυρο αγελαδινό
- 1 κρόκο αυγού
- ζάχαρη άχνη
- 80 γρ. μαρμελάδα της αρεσκείας σας

Οδηγίες

1. Ανακατεύουμε το αλεύρι, το αλάτι και την καρύδα. Προσθέτουμε το βούτυρο και τον κρόκο και ζυμώνουμε μέχρι να ενωθούν όλα τα υλικά μαζί.
2. Τυλίγουμε τη ζύμη με μια πλαστική μεμβράνη και την τοποθετούμε στο ψυγείο για 1 ώρα.
3. Στη συνέχεια κάνουμε το ζυμάρι σε ένα ρόλο 2 εκατοστά παχύ περίπου και το κόβουμε ανά 1 εκατοστό. Κάθε ένα κομμάτι το κάνουμε μπαλίτσα και με τον αντίχειρά μας ανοίγουμε μια τρυπούλα στο κέντρο του.
4. Ψήνουμε στους 200 βαθμούς για 10-12 λεπτά σε ένα ταψί με λαδόκολλα.
5. Αφού κρυώσουν τα πασπαλίζουμε με άχνη και γεμίζουμε την τρυπούλα με μαρμελάδα.

Πασχαλία Κυριακίδου – Νίκος Σιούτας Δ₂

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ «ΠΟΪΝΣΕΤΤΙΑ»

Αλεξανδρινό ή Χριστολούλουδο είναι οι ελληνικές ονομασίες και Euphorbia pulcherrima η επιστημονική, που σημαίνει "πολύ όμορφο". Η καταγωγή της από το Μεξικό και το όνομα που μ' αυτό την ξέρουν σ' ολόκληρο τον κόσμο προς τιμήν του Joel Roberts Poinsett, τον πρώτο πρέσβη των ΗΠΑ στο Μεξικό που το 1828, εντυπωσιασμένος από τα λουλούδια της, έστειλε τα πρώτα μοσχεύματα στην Αμερική, απ' όπου και ξεκίνησε η διάδοση της ποϊνσέττίας παγκοσμίως.

Κάποιος από τους μύθους τη θέλει να καθιερώθηκε σαν το "λουλούδι των Χριστουγέννων" από τότε που δύο αδέρφια θέλησαν να κάνουν ένα δώρο στο νεογέννητο Χριστό, όμως το

μόνο που βρήκαν ήταν κάποια αγριόχορτα. Όταν τα μετέφεραν κοντά στην εικόνα της γέννησής του, αυτά άνθισαν με τα δικά της κόκκινα λουλούδια. Για κάποιους άλλους, η ταύτιση του φυτού με τα Χριστούγεννα, δεν οφείλεται παρά στο ότι κατά το διάστημα των γιορτών βρίσκεται στο στάδιο της πλήρους ανθοφορίας του που διαρκεί από το Νοέμβριο μέχρι το Φεβρουάριο και φυσικά στο γεγονός ότι το κόκκινο και το πράσινο είναι τα ...απόλυτα χριστουγεννιάτικα χρώματα, αν και δεν υπάρχουν μόνο κόκκινες αλλά και λευκές, κίτρινες και ροζ ποϊνσέττιες.

Μήτηρου Δημήτρης, Χαρίσκος Ανδρέας Δ 2 τάξη

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Νοέμβρη με οργώματα κι ελιές, δεν απολείπουν
οι δουλειές.

Γύρω γύρω του Χριστού, η κορφή του
χειμωνιού.

Ο Γενάρης δε γεννά μήτε αυγά μήτε πουλιά,
μόνο κρύο και νερά.

Ο Φλεβάρης με νερό, κουτσός μπαίνει στο χορό.

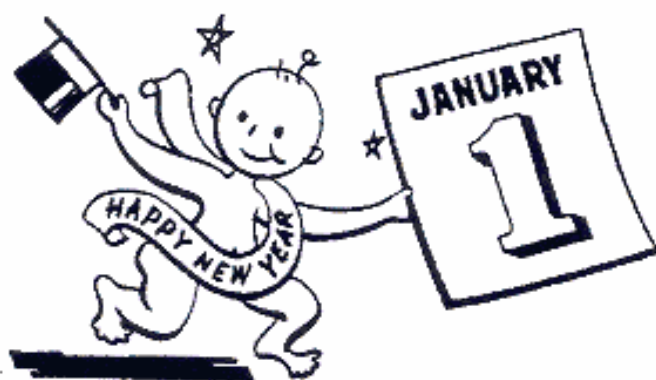
Μπαϊρακτάρη Δήμητρα Β1 τάξη

Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά
Τα Φώτα χιονισμένα
Και τα λαμπρά βροχούμενα,
Αμπάρια γιομισμένα.

Μα κι αν τύχει να θυμώσει
Μες στα χιόνια θα μας χώσει.

Απ' τα Νικολοβάρβαρα, αρχίζει ο χειμώνας

Κούνιος Γιάννης Β1 τάξη

Το τραγούδι με το τρύγο, το Δεκέμβρη
παραμύθι.

Του Γενάρη το φεγγάρι, λάμπει σα μαργαριτάρι.

Όταν έρθει ο Νοέμβρης, σιγομπαίνει ο
χειμώνας.

Ο Νοέμβρης με βροχή, σκάβει σπέρνει όλη τη
γη.

Όρνιθα το Γενάρη, Κέφαλος τον Αλωνάρη.

Αρναούτης Κώστας Β1 τάξη

Γενάρη μήνα του Χριστού κι αρχιμηνιά του
κόσμου.

Γενάρη χωρίς χιόνι, κακά μαντάτα.

Δεκέμβρης, Χρίστου γέννηση και καλός μας
χρόνος.

Δημητριάδης Αναστάσιος Β1 τάξη

Χιόνι του Δεκεμβρίου, χρυσάφι του
καλοκαιριού.

Θύμωσε ο Φλεβάρης, πλάκωσε ο χιονάκης.

Γενάρη πίνουν το κρασί, το θεριστή το ξύδι.

Ο Φλεβάρης με νερό, κουτσός μπαίνει στο χορό.

Κυριακίδης Χρήστος Β1 τάξη

Γύρω γύρω του Χριστού, η κορφή του
χειμωνιού.

Δεκέμβριος, Χριστού γέννηση και καλός μας
Χρόνος.

Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά, τα Φώτα
χιονισμένα, και τα Λαμπρά βρεχούμενα, αμπάρια
γιομισμένα.

Να 'ναι Χριστούγεννα στεγνά, τα Φώτα
χιονισμένα, χαρά σ' εκείνο το γεωργό, πού 'χει
πολλά σπαρμένα

Χειμωνιάτικη γέννα, καλοκαιρινή χαρά.

Δεβρίκης Δημήτρης Γ τάξη

ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΕΣ

(Είναι δυσκολο-διάβαστες προτάσεις ή φράσεις, που πρέπει να τις λες γρήγορα, πρώτα διαβάζοντάς τες και μετά από έξω σαν ποίημα).

Κοράλλι μηλοκόραλλο και ψηλοκοραλάκι μου.

Μια τίγρης με τρία τιγράκια.

Δημητριάδης Αναστάσιος τάξη Β'1

Μια πάπια μα τι πάπια, μια πάπια με παπιά.

Ο παπάς ο παχύς, έφαγε παχιά φακή. Γιατί παπά παχύ έφαγες παχιά φακή.

Κυριακίδου Μαρίνα τάξη Β'1

Ανεβαίνω, κατεβαίνω, μπαινοβγαίνω, κι ανεβομπαινοβγαίνοκατεβαίνω.

Βλατίτση Μαρία τάξη Β'1

Ο βαρκάρης με τη βάρκα έκανε βαρκάδα με μια βάρκα. Αλλά έμπασε νερό η βάρκα και του βράχηκε η βράκα. Με τη βάρκα του βρεγμένα και τη βάρκα μουσκεμένη. Ορκίστηκε να μην ξανά βαρκοβραχεί και να μην βρακομουσκευτεί.

Κούνιος Γιάννης τάξη Β'1

Πάγκος δίπαγκος, τρίπαγκος, τετράπαγκος.

Η μυγδαλία μου η τσιγδαλία μου,
Η μυγδοτσιγδοκοκαλία μου,
Κάνει μυγδαλίδια, τσιγδαλίδια,
Μυγδοτσιγδοκοκαλίδια.

Αρναούτης Κωνσταντίνος τάξη Β'1

Κούπα καπακωτή, κούπα καπακωμένη,
Κούπα ξεκαπάκωτη, κούπα ξεκαπακωμένη.

Κούνιος Γεώργιος τάξη Β'1

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Γούρνα πελεκητή, μαρμαρένια και χυτή,
Με τα μαύρα τα ψαράκια με το κόκκινο νερό.
Τι είναι?

Το καρπούζι.

Ο μπάρμπας ο ζωναράς σαράντα ζώνες
ζώνεται, κι απ' έξω την παλιά του.
Τι είναι?

Το κρεμμύδι.

Κυριακίδου Μαρίνα τάξη Β'1

Είναι 4 αδερφάκια, το ένα το άλλο κυνηγά από το πρωί ως το βράδυ χωρίς ποτέ να ανταμώνουν.

Τι είναι?

Οι ρόδες του αυτοκινήτου.

Από κόκκινη μάνα γεννιέμαι, μαύρος είμαι,
φτερά δεν έχω μα στα σύννεφα πετώ.

Τι είναι?

Ο καπνός

Κυριακίδης Χρήστος τάξη Β'1

Αρνάρι, πουρνάρι, στέκετε σε ένα ποδάρι.
Τι είναι?

Το μανιτάρι.

Δημητριάδης Αναστάσιος τάξη Β'1

12/66
© www.schoolplaten.com

Χρωμάτισε το παραπάνω χειμωνιάτικο τοπίο

Χρωμάτισε τον Άι Βασίλη που αφήνει τα δώρα κάτω από το στολισμένο έλατο